

SỰ TÁI SINH CỦA ÂM NHẠC

<====> The Rebirth of

Music

Đăng ngày: 09-08-2010

Thư mục: Tổng hợp

Chương I

ÂM NHẠC THUỞ BAN ĐẦU

Ban đầu Đức Chúa Trời tạo dựng nên loài người như chúng ta biết ngày nay. Ngài cũng tạo ra một thiên sứ ở tầng trời thứ ba và ban cho người khả năng chơi nhạc. Thật ra, vị thiên sứ này đã được tạo dựng với các dụng cụ âm nhạc; chúng được đặt bên trong chính thân thể của thiên sứ này. Thiên sứ này là một sinh thể thiên thần đặt biệt, là một thiên sứ trưởng. Chẳng có một thiên sứ nào được phép ở gần ngai của Đức Chúa Trời hơn vị thiên sứ này. Chỉ có hai vị thiên sứ khác ở thiên đàng được sánh ngang hàng về vị trí, quyền hành và trách nhiệm với vị thiên sứ này là thiên sứ trưởng Michen và Gáp-ri-ên.

Trước hết là Michen, thiên thần chiến binh và bảo vệ. Thứ hai là Gáp-ri-ên, một sứ giả. Chính Gáp-ri-ên là người đã báo tin cho Xachari và Êlisabét rằng họ sẽ sanh một trai, con trai ấy sẽ dọn đường cho Đấng Mêsi. Gáp-ri-ên cũng đã hiện ra cùng Mari và nói với bà rằng: bà là người có phước nhất trong mọi người nữ trên thế gian và rằng bà sẽ sinh hạ một con trai, được đặt tên là Giêxu. Người sẽ là Đấng Cứu Thế. Nhạc sĩ của chúng ta là thiên sứ thứ ba và tên là Luciphe.

Trong Ê-xê-chi-ên, Kinh Thánh bảo cho chúng ta về Luciphe rằng:

“ Nghề làm ra trống com và ống sáo thuộc về người, từ ngày người mới được dựng nên đã sẵn sẵn rồi”. (Ê-xê-chi-ên 28: 13)

Luciphe có những Trống com và ống sáo được tạo dựng bên trong chính thân thể mình, như có khả năng sử dụng những ống sáo và trống com một cách tuyệt giỏi. Điều này xác định một cách rõ ràng Luciphe kiệt xuất về âm nhạc và đó là một phần tài ba của người. Kinh Thánh nói đến các ống sáo ở số nhiều, nghĩa là không phải chỉ có một chiếc. Đức Chúa Trời cũng là Đấng sáng tạo, rất có thể đã không tạo ra chúng tất cả cùng cao độ hay cùng âm thanh. Bởi vì Ngài đầy sáng tạo, nên tôi nghĩ Ngài đã tạo cho chúng tất cả đều có sự phân biệt rõ ràng với các tần số khác nhau. Các nốt nhạc thì hài hòa và trộn lẫn khéo léo với nhau. Và bởi vì có nhiều nốt nhạc, ít nhất là ba nốt nên chúng có thể tạo nên một hòa âm, một cấu trúc căn bản cho một gia điệu du dương bay như một dẫn lộ được tạo ra trên đó.

Luciphe cũng có những chiếc trống com như là một thành phần của một tập hợp, chúng có thể tạo nên một nhịp hay một phách trong một bản nhạc mà Luciphe chơi. Thật ra, toàn bộ tập hợp của Luciphe như đã được giới thiệu cũng chính là toàn thể những nhạc cụ mà chúng ta biết ngày nay. Các ống sáo như đã được đề cập trong Ê-xê-chi-ên đoạn 28, là một loại nhạc cụ dùng

hơi thổi, còn các trống com thì đại diện cho các loại nhạc cụ tạo nên tiếng vang do âm thanh va đập. Trong Ê-sai 14: 11 có nói:

“Sự sang trọng với tiếng ĐÀN CẦM của người điều xuống nơi âm phủ”

Đàn cầm (VIOLS) là loại nhạc cụ có sáu dây; nó đại diện cho tất cả các loại đàn nào có sáu dây. Bởi vậy, tổng quang phổ (total spectrum) của các loại nhạc cụ đó ngày nay chúng ta vẫn đang sử dụng ngoại trừ loại nhạc cụ điện tử, thì đều được dựng nên trong cơ thể của Luciphe và Luciphe có thể sử dụng tất cả chúng.

Không những Luciphe là một nhạc sĩ, đã có thể chơi một nhạc cụ mà chính bản thân Luciphe cũng là nhạc cụ đó nữa. Luciphe đã không ngồi xuống bên cây đàn dương cầm vì chính Luciphe là một cây dương cầm.

Luciphe không mang cây đàn ghita bên mình vì chính Luciphe là cây đàn ghita. Luciphe có được tài năng này cùng một khả năng điều luyện để chơi các loại nhạc cụ đó cũng khiến cho chúng tạo ra âm thanh trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời.

Tên của Luciphe có nghĩa là “Người mang ánh sáng” hay “Sao mai”. Luciphe cũng được gọi bằng nhiều tên khác nữa như “Con trai của buổi sáng” hay “Thiên thần được xúc dầu”. Luciphe được ban cho sự xúc dầu có giới hạn để phục vụ hay đặc trách về âm nhạc. Trong Ê-xê-chi-ên 28: 14 và 16. Kính Thánh nói rằng Luciphe ngự trên núi của Đức Chúa Trời và được che phủ bởi chêrubin với trách nhiệm là hướng dẫn đoàn đông thiên sứ vào sự ngợi khen và sự thờ phượng Đức Chúa Trời là Cha. Luciphe chính là chỉ huy trưởng dàn đồng ca Thánh ở thiên đường. Đức Chúa Trời đã tạo nên các thiên thần để thờ phượng chính mình Ngài và Luciphe có nhiệm vụ hướng dẫn họ trong việc thờ phượng đó:

“Bỗng chốc muôn vàn thiên binh với các thiên sứ đó ngợi khen Đức Chúa Trời rằng: Sáng danh Thiên Chúa trên các tầng trời rất cao, bình an dưới đất âm trạch cho loài người”.

(Luca 2: 13, 14)

“...Tôi thấy Chúa ngồi trên ngai cao sang, vạt áo của Ngài đầy đầy đờ thờ. Những sêraphin đứng bên trên Ngài... Các sêraphin cùng nhau kêu lên rằng: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Đức Chúa Trời vạn quân, khắp đất đầy đầy sự vinh hiển của Ngài”.

(Êsai 6: 1-3)

“Đoạn tôi nhìn xem, nghe bốn bên ngai cao sang và các sinh vật cùng các trưởng lão, có tiếng của vô số thiên sứ, thiên sứ hàng muôn hàng ngàn, đồng nói

một tiếng lớn rằng: Chiên Con đã bị giết đáng được quyền phép giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen”. (Khải huyền 5: 11,12)

Trách nhiệm của Luciphe là hướng dẫn đoàn đông thiên sứ trong ca hát và trở nhạc, rất có thể Luciphe dùng ống sáo, trống com và đàn lục huyền để hòa âm theo. Đức Chúa Trời đã ban cho Luciphe một sự xúc dầu đặc biệt trong trách vụ âm nhạc đầy uy quyền này. Luciphe là nhạc sư ở thiên đàng. Luciphe hoặc là toàn thể dàn nhạc đó, hoặc là cùng giữ vai trò chính yếu mà theo đó tất các thiên sứ và các thiên thần khác hòa theo. Luciphe có thể là chỉ huy trưởng dàn nhạc, là chỉ đạo trưởng ca đoàn và cũng có thể là nhạc sư nữa.

Vào thuở ban đầu, âm nhạc đã được Đức Chúa Trời tấn phong và đã làm vui lòng Ngài. Đức Chúa Trời đã ban cho Luciphe trách vụ về âm nhạc chỉ với một lý do duy nhất ấy là lãnh đạo đoàn đông thiên sứ trong việc thờ phượng Ngài. Âm nhạc đã được ban cho hay được sáng tạo để phục vụ cho Đức Chúa Trời là Cha. Âm nhạc được tạo ra và được sản sinh ra trong Luciphe là để mang lại sự thờ phượng cho Đức Chúa Trời toàn năng. Âm nhạc từ buổi ban đầu được tạo nên là để thờ phượng Chúa. Bất kỳ một sự sử dụng âm nhạc vào mục đích nào khác mà Đức Chúa Trời đã đề ra cho âm nhạc. Đức Chúa Trời đã không tạo ra âm nhạc cho bất kỳ một mục đích trần tục nào, thậm chí Ngài cũng không tạo ra âm nhạc cho việc truyền giảng Phúc Âm. Đức Chúa Trời tạo ra âm nhạc để dành cho việc thờ phượng. Âm nhạc có thể được sử dụng cho mục đích để người chưa tin được cứu, nhưng nếu đó là tất cả những gì mà chúng ta hướng nhắm đến trong việc sử dụng âm nhạc- bởi lẽ chúng ta đang có đặc quyền- thì rõ ràng chúng ta sẽ không thể đạt được toàn vẹn tinh thần của âm nhạc.

Luciphe là người hướng dẫn việc thờ phượng. Kinh Thánh mô tả Luciphe là một người thông thái và tuyệt đẹp:

“Ngươi đã có đầy mình mọi thứ ngọc báu là ngọc mã não, ngọc vàng lọt, ngọc kim cương, ngọc sắc biếc, ngọc bích, ngọc sắc chàm, ngọc sắc xanh, ngọc thông hành và vàng nữa”. (Ê-xê-chi-ên 28: 13)

Luciphe là thiên sứ có ánh sáng và phát quang chói lọi. Mọi thứ mà Luciphe có đều tuyệt hảo kể từ cái ngày mà Luciphe được tạo dựng nên.

Thế rồi, một ngài kia tại chốn thiên đàng, ngay chính giữa tất cả sự hòa thanh, phẩm trật và nhạc thánh diệu kì...

“Trong khi các sao mai (các thiên thần) cùng HÁT hòa nhau và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo vui mừng...” (Gióp 38: 7)

... Luciphe thấy vẻ đẹp và sự sáng chói của chính mình rồi trở nên kiêu căng và lên mình kiêu ngạo:

“...Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương Bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Chí Cao”. (Êsai 14: 13-14)

Luciphe bắt đầu ao ước chính mình được thờ phượng. Dĩ nhiên Đức Chúa Trời đã không thể nào cho phép sự nổi loạn này, vì thế Ngài đã đuổi Luciphe ra khỏi tầng trời thứ ba và ném hẳn xuống trần gian. Cùng ra đi với hẳn là cả một phần ba số thiên thần ở trên trời vì hẳn đã lừa bịp họ đăng đi vào sự thờ lạy hẳn. Hẳn ham muốn được thờ lạy đến nỗi mà hẳn điều khiển các thiên sứ này đi vào việc thờ lạy và tôn vinh hẳn. Họ trở thành đồng minh của hẳn:

“Và trên trời cũng hiện ra một dấu lạ khác nữa...Michen và thiên sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng thiên sứ minh tranh chiến lại, song chúng không thắng và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, được gọi là ma quỷ và Satan, lừa phỉnh cả thiên hạ, nó đã bị quăng xuống đất, và các thiên sứ nó cũng bị quăng xuống với nó”. (Khải huyền 12: 3, 7, 8, 9)

“...Ta đã thấy quỷ Satan từ trời rơi xuống như chớp”. (Luca 10:18)

“Nhon người buôn bán thanh lợi, lòng người đầy hung bạo và người đã phạm tội: Vậy ta đã xô người như là vật ô uế xuống khỏi núi Đức Chúa Trời. Hỡi cherubin che phủ kia, Ta sẽ hủy diệt người giữa các hòn ngọc sang như lửa. Lòng người đã kiêu ngạo vì vẻ đẹp của người và sự vinh hiển của người khiến cho người làm hư hoại sự khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy người”. (Ê-xê-chi-ên 28: 16-17)

“Hỡi sao mai con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống!

Hỡi kẻ dày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thế nào!” (Êsai 14:12)

Luciphe đã rơi khỏi chức vụ cao cả mà một lần hẳn đã nắm giữ ở tầng trời thứ ba trước mặt Đức Chúa Trời.

Vương quốc của Satan bây giờ đầy dẫy trong bầu khí quyền bao quanh trái đất và thậm chí còn trên mặt đất nữa. Tuy nhiên, Kinh Thánh không nói rõ khi nào Đức Chúa Trời đã ném Luciphe ra khỏi sự hiện diện của Ngài; khi nào Ngài đã cất đi chức vụ âm nhạc và khả năng tuyệt vời và sự thông sáng của hẳn; Âm nhạc mà một thời đại dùng để thờ phượng Đức Chúa Trời toàn

năng thì bây giờ đã trở thành thứ bản chất của đất, trở nên thứ âm nhạc của trần gian và bắt đầu mưu cầu cho bản năng thấp hèn của chúng ta thay vì cầu khẩn với Chúa và với con người thuộc linh (mà nó là một phần trong chúng ta đã được Đức Chúa Trời sanh dựng). Thế nên âm nhạc trở nên băng hoại. Chức vụ âm nhạc đầy uy quyền và được xúc dầu mà Luciphe đã có ở thiên đàng nay cũng trở thành băng hoại. Chức vụ đó đã bị rửa sạch và bây giờ nó lại có một sự xúc dầu trả giá. Âm nhạc của Luciphe bây giờ là thứ âm nhạc của đất và thuộc về thế gian. Về huy hoàng của Luciphe đã bị triệt hạ và âm nhạc của hắn đã cùng hắn ra đi. Chức vụ đầy uy quyền để tạo ra âm thanh thờ phượng ngày xưa đã trở nên hư hoại; giờ đây Luciphe đã sử dụng chức vụ đó để mưu cầu sự thờ phượng cho chính mình vì hắn khao khát điều ấy lắm. Đó là lý do tại sao mà hắn đã nói:

“...Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương Bắc. Ta sẽ lên trên cao như đám mây, làm ra mình bằng Đấng Chí Cao”. (Êsai 14: 13-14)

Luciphe muốn đạt được vị trí cao hơn, hắn đã muốn trở thành số một. Hắn muốn được bốc trên tất cả mọi thứ. Satan thực đã khao khát và đang muốn nhận được sự thờ phượng cho chính mình.

Cũng thật thú vị khi ghi nhận lại một truyền thuyết Ả rập, truyền thuyết ấy kể rằng bài ca đầu tiên từng là Ca Thương về A-bên^(*). Hành động thể tục đầu tiên phát xuất từ thứ âm nhạc trần tục đó là việc sát hại A-bên. Thế gian luôn luôn liên kết âm nhạc với tội lỗi của chúng, tuy nhiên Đức Chúa Trời lại luôn luôn gắn liền âm nhạc với sự thờ phượng.

ÂM NHẠC ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI TẠO RA VỚI MỤC ĐÍCH DUY NHẤT LÀ ĐỂ TÔN VINH CHÚA TRONG VIỆC THỜ PHƯỢNG.

(*): Một Ca Thương (A Lament) hay là một bài tang chết (A dirge) là một sự diễn tả về nỗi sầu đau và niềm thương tiếc cùng cực, thông qua tiếng hát, lời ca và sự kêu than ai oán. Có nhiều Ca Thương trong Kinh Thánh Cựu Ước và Tân Ước mà chúng được hát với sự phụ họa của nhạc khí.

Chương 2

ÂM NHẠC VÀ LUCIPHE

Sự kết hợp của Luciphe với âm nhạc là một sự kết hợp hết sức sâu đậm và rõ ràng. Hắn có khả năng tạo ra bất kỳ thứ âm thanh nào mà hắn muốn. Như chúng ta đã thấy, hắn không chỉ là một nhạc sĩ nhưng một phần của chính thân thể hắn được tạo nên là các nhạc cụ nữa. Trong Ê-xê-chi-ên 28: 13 và Êsai 14:11, chúng ta thấy Luciphe có khả năng tạo ra âm nhạc từ chính thân thể mình. Những nhạc cụ này, những cây đàn cầm và những trống cơm cùng những ống sáo đã được dựng nên trong người hắn từ cái ngày hắn được tạo ra cho đến khi hắn bị đuổi đi. Luciphe là người quản nhiệm âm nhạc ở thiên đàng nhưng hắn đã không lấy đó làm thỏa lòng. Hắn muốn trở thành vị mục sư, thế nên hắn đã nổi loạn chống lại quyền lực thánh đấng lên vai hắn và thế là đã có một sự chia rẽ giữa vòng Hội Thánh. Bất kỳ Hội Thánh hay nhóm Cơ đốc nhân nào đi ngược với năng quyền Đức Chúa Trời đặt để trên họ thì có cùng tâm tình và tinh thần nổi loạn mà Luciphe đã có. Luciphe đã muốn có những người đi theo riêng, những kẻ thờ phượng riêng của hắn; và ngày nay Luciphe vẫn còn đang tìm kiếm sự thờ phượng, vẫn cố lôi kéo nhiều người thờ lạy và tôn thờ hắn.

Luciphe rất thèm khát sự thờ phượng, thậm chí cả trong thời Chúa Giêxu. Ngày kia, ngay trước ngày Chúa Giêxu sắp bước vào chức vụ thánh của Ngài, quỷ Satan, kẻ từng được gọi là Luciphe đã đến cám dỗ Ngài. Một trong những điều mà Satan yêu cầu Chúa Giêxu làm là hãy xấp mình xuống dưới chân hắn và thờ lạy hắn:

“Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển của các nước ấy (sự quyến rũ và sự hào nhoáng) mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy mọi sự này”. (Ma-thi-ơ 4: 8-9)

Luciphe muốn nói rằng: “Ngươi chẳng phải bước lên thập tự giá để lập nước Ngươi. Ta sẽ cho Ngươi tất cả các nước thế gian ngay lập tức. Nay Giêxu, Ngươi có thể đi đường tắt, ta sẽ làm cho Ngươi trở thành siêu sao Giêxu Christ. Mọi người sẽ biết Ngươi bởi vì Ngươi sẽ làm chủ tất cả các nước này”.

Nhưng Chúa Giêxu phán cùng Satan rằng:

“...Hỡi quỷ Satan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Ngươi phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi!” (Ma-thi-ơ 4:10)

Ma quỷ đã không thể bắt phục Chúa Giêxu thờ lạy hắn nhưng hắn vẫn đang cố bắt phục người ta thờ lạy hắn. Hắn vẫn đang tìm kiếm những người sùng bái hắn. Ngày nay Luciphe đang tìm đến với những nhạc sĩ là những siêu sao có tiềm năng và đưa ra cho họ những đề nghị với các nhạc sĩ về các

nước thế gian cúng sự vinh quang và vẻ quyến rũ của chúng, nếu như họ lôi kéo được người ta thờ lạy hẳn. Luciphe nói rằng: *“Ta sẽ cho người khả năng của ta, ta sẽ cho người chức vụ âm nhạc của ta nếu như người chịu giúp ta. Ta sẽ xức dầu cho người bằng sự xức dầu của ta nếu như chỉ thờ lạy riêng ta. Ta sẽ khiến người trở thành một siêu sao”*.

Ngày nay, có một số ca sĩ và nhạc sĩ đã bán linh hồn mình để có thể trở thành một siêu sao và để có bất kỳ thứ gì họ muốn trong thế gian này. Những nhạc sĩ này đã trải qua nhiều ngày để cho tâm hồn bay bổng dâng cho chí tưởng tượng của họ có thể tự do tiếp nhận một bài hát mới. Họ muốn bước vào cái khung tư tưởng như thể để có thể viết ra một vở nhạc kịch đầy uy lực cùng có một số hòa âm phối khí tuyệt vời. Bài ca đã hình thành hay được sản sinh trong cách này thì tuyệt rỗng xác thịt. Nguồn cảm hứng không phải từ Đức Chúa Trời mà đến. Nó đến từ cả thế gian, xác thịt lẫn ma quỷ. Tuy nhiên, bài hát ấy trở nên thành công to lớn và cả ban nhạc bỗng chốc vút lên địa vị siêu sao. Người ta kéo từng bày đến dự buổi hòa nhạc của họ và ngay khi họ bước lên sân khấu thì hàng vạn người lập tức nhào đến bên chân họ, bắt đầu ca hát, đưa tay lên cao và nhảy múa vòng quanh. Điều này là một sự tương phản với những gì mà Đức Chúa Trời đang làm tại Hội Thánh ngày nay. Đức Chúa Trời dạy dỗ dân sự Ngài hãy đưa tay lên cao trong sự thờ phượng và ngợi khen, hãy hát xướng và vỗ tay trong sự vui mừng và hân hỉ. Thế nhưng, Luciphe lại khiến người ta ca hát và nhảy múa trước mặt nó và sử dụng các ban nhạc này để đạt lấy sự thờ lạy cho mình.

Ngày nay, tại Mỹ Châu có rất nhiều ban nhạc đã trở thành siêu sao và được thần tượng. Họ đã đi cầu nguyện với Luciphe trước khi họ bước lên sân khấu. Một số ban nhạc có tên tuổi lẫy lừng ở Hoa Kỳ dâng lên niềm tin và khả năng, tính siêu sao của họ cho Luciphe hay quỷ Satan. Họ thờ lạy hẳn, bày tỏ nghĩa vụ phục tùng của họ và đề cao hẳn như một vị thần. Không nghi ngờ gì nữa, âm nhạc ngày nay đang dâng vinh quang cho Luciphe. Hẳn đã vận dụng các nghệ sĩ và các ban nhạc vào việc thờ lạy cùng hát những bài ca về hẳn, đang dâng vinh quang lên cho chính hẳn. Ngày nay, có rất nhiều thí dụ về việc này trên đài phát thanh, trên truyền hình và trên các băng từ. Quả là Luciphe đang nhận được sự thờ lạy qua âm nhạc là như vậy.

Bạn có bao giờ tự hỏi tại sao các ban nhạc lại tự gọi mình bằng những cái tên như “Black Sabbath” (Ngày Sabat Đen) và “Grateful Dead” (Cái Chết Êm Dềm) không? Tại sao họ không gọi các ban nhạc của họ bằng những cái tên lành mạnh nói đến sự thánh khiết và tinh sạch cùng những gì là đúng đắn và đàng hoàng? Có một thứ tội ác trong thế gian này là nó đòi hỏi thế gian chuyên tâm về điều ác. Càng nhiều tội ác thì càng thêm quyến rũ, càng nhiều

tội ác thì càng thêm hấp dẫn; càng nhiều tính xác thật thì càng liên kết được nhiều người. Người ta ham muốn các điều này bởi vì có một thứ bản chất tự nhiên trong con người thuộc về thế gian và bị lôi cuốn vào những ý tưởng tội lỗi đầy tính xác thật và những thứ tạp nham này. Điều này là một bằng chứng rất xác thực trong âm nhạc. Các tuyến tập đĩa hát trên đất nước này đều phô trương tính dục. Chúng khai thác tội ác. Những con rắn và ảnh hưởng của quỷ dữ Satan xuất hiện trên bao bì của đĩa hát và ngay cả trong chính sản phẩm đã được thu. Ngày nay, có rất nhiều ban nhạc gây chú ý và dâng vinh hiển cho quỷ Satan. Nazareth đã tung ra hai albums có tựa đề là “Hair of the Dog” (Tóc chó) và “Expect No Mercy” (Không Cầu Mong Thương Xót) mà chúng nêu bật lên những biểu hiện về quỷ dữ trên các bao bì. Trên album của Savoy Brown “Hellbound Train” (Chuyến Xe Lửa Về Miền Địa Ngục) là những thí dụ của thứ nghệ thuật ma quỷ có hình ảnh của Satan. Ảnh hưởng tà linh và của quỷ Satan quả là có thật và rất rõ ràng; tại sao như vậy? Bởi vì chính Luciphe ở đằng sau mọi sự. Luciphe có khả năng tạo nên âm nhạc, hắn có cái chức vụ đầy quyền lực mà nay đã bị hư hoại vì tội lỗi; và ngày nay bạn có thể xem thấy ảnh hưởng của nó nhiều hơn bao giờ hết. Một thể loại âm nhạc mới đã bắt đầu đạt được sự quảng bá rộng rãi vào những thập niên 70 và đang trỗi lên từ dưới mặt đất là loại Punk Rock (Nhạc rock gái giang hồ), Sex Rock (Nhạc rock về tình dục) hoặc New Wave (Làn sóng mới). Loại âm nhạc này đang trở nên phổ biến với một số người bởi vì nó được hát và biểu diễn trong sự nổi loạn. Những người lãnh đạo các ban nhạc hát loại nhạc này khi được phỏng vấn họ nói rằng họ làm điều đó là chỉ đơn thuần nổi loạn chống lại xã hội, chống lại hệ thống chính trị, chống lại cha mẹ họ và chống lại cả Đức Chúa Trời. Khi các ban nhạc này bước lên sân khấu, họ cố gắng làm cho thân thể họ càng trở nên thô tục càng tốt, nếu có thể được họ cố văng tục càng nhiều càng tốt. Thế là đám đông trở nên như điên như dại và họ nuốt chửng tất cả. Tôi đã từng thấy những trích đoạn trên truyền hình về các buổi hòa nhạc được truyền trực tiếp với các ban nhạc có hành vi kích thích tình dục trong khi họ sử dụng các nhạc cụ. Chẳng hạn, Mick Jagger giả vờ phạm tội tà dâm, các nghệ sĩ như Dave Bowie có lối giới thiệu cố hữu xoay quanh vấn đề tình dục.

Không nghi ngờ gì nữa, loại nhạc này được ưa thích bởi ma quỷ, đặc biệt khi ban nhạc hay ca sĩ đó hát về hắn bằng những ca khúc của họ. Người ta nghĩ rằng các ca khúc này đang tôn vinh chính các siêu sao đó, nhưng thật ra thì chúng đang tôn vinh Luciphe, một tà linh đang núp sau lưng chúng. Frank Zappa có lần đã nói: *“Tôi là trạng sư của ma quỷ. Chúng ta có những người sùng bái riêng mà họ được gọi là ‘Groupies’ (Những kẻ ái mộ cuồng nhiệt). Các cô gái sẽ dâng thân thể họ cho các nhạc sĩ, giống như bạn dâng lên một sinh lễ cho một vị thần”*.

Lời của Đức Chúa Trời phán:

“...Vậy hỡi anh em, theo như lòng thương xót của Đức Chúa Trời, tôi khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng thuộc linh của anh em”. (*Rôma 12:1, Bản NIV*)

Mick Jagger, ca sĩ hàng đầu trong ban nhạc Rolling Stones đã nói rằng: “Tôi cố tình giới thiệu chính tôi như là sự nhân cách hóa của ma quỷ”.

“Leon Russel đã thuyết giảng, đã hát và nhảy múa cuồng nhiệt với tất cả sức mạnh thuộc linh khiến cho toàn thể khán giả của anh ta đứng dậy, nhảy và múa trong sự vui sướng điên cuồng”. Tạp chí Empire sau một buổi hòa nhạc của Russel đã trích dẫn lời của ông bầu anh ta như vậy: “Leon biết rằng anh ta có thể đánh thức quyền lực thuộc linh ở bên trong khán giả của anh ta. Anh ta biết rằng anh ta có quyền lực đó và thích cảm nhận nó”. Câu hỏi của tôi là ai ban cho anh ta cái quyền lực này?

Tại Miami, Florida, trước 14.000 người, Jim Morrison (nguyên thuộc nhóm Doors) đã trình diễn với lời cổ hũu và phạm thuần phong mỹ tục đến nỗi anh ta bị bắt và bị bỏ tù. Tuổi trung bình của số khán giả đó từ 12 đến 14. Khi được hỏi tại sao anh làm điều này, anh ta nói rằng: “Khi tôi trình diễn lúc ấy tôi thuộc về thần linh”.

“**Groupies**”: Những kẻ ái mộ cuồng nhiệt đi theo một ban nhạc nào đó, đặc biệt là những phụ nữ trẻ có quan hệ tình dục với họ.

Nhiều ngôi sao tên tuổi ở Mỹ Châu và Âu Châu được thần tượng hóa bởi giới trẻ trên khắp thế giới đều có liên quan chặt chẽ với các khoa huyền bí (chiếm ưu thế là khoa chiêm tinh và thờ lạy ma quỷ). Các bài ca của họ nói rất rõ ràng về niềm tin và sự thực hành của họ. Chẳng hạn như trong album “*Hotel California*” (*Khách Sạn California*) của nhóm Eagles (Những Con Điều Hâu). Họ hát bài “*One of these Nights*” (Một Trong Những Đêm Nay) mô tả một ca sĩ đang tìm kiếm đứa con gái của quỷ dữ, nàng ta đầy rẫy quỷ thần và nỗi khát khao tình dục. Bob Larson trong cuốn sách Rock của anh ta với bài “*Undercover Angel*” (Thiên Thần Che Chở) tỏ ra khéo léo biết bao khi sử dụng cái tiêu đề mà qua đó các đề tài thần bí được mang vào xuyên qua âm nhạc. Ca sĩ đó đã nói lên trong bài hát “*Midnight Fantasy*” (Nửa Đêm Kỳ Ảo) đối với ai mà hấn đã làm tình với họ trên giường. Nghe thoáng qua thì nó dường như chỉ là một cơn mộng dữ, tuy nhiên bài hát này dựa trên sự kiện thần bí nói về các nữ yêu tinh (giả làm đàn bà để giao cấu với đàn ông), sự sống chung chạ giữa một người nam với một thần linh ma quỷ được vật thể hóa và xem như một hình thể đàn bà.

Nhóm “*Earth Wind And Fire*” (Gió Và Lửa Của Đất) trước khi bước lên sân khấu đồng nắm tay nhau thành một vòng tròn để lớn tiếng kêu cầu với các “quyền lực ở trên cao”. Nhóm này đã có một thời gian dài khám phá thuyết huyền bí và một số thành viên của nhóm tin rằng họ là những hóa thân trở về từ kiếp trước.

Meatloaf hát bài “*Bat Out Of Hell*” (Cánh Dơi Bay Ra Từ Địa Ngục) hình ảnh hóa quỷ thần và là tay đua siêu tốc vượt ra khỏi hang ổ của địa ngục. Jim Steinman thú nhận: “*Tôi đã từng luôn luôn bị mê hoặc bởi con người siêu nhiên và luôn cảm thấy rằng nhạc Rock là thứ ngôn ngữ tuyệt vời của nó*”. Ca sĩ hàng đầu của nhóm nói rằng anh ta cảm thấy được “hóa thân” khi đang ở trên sân khấu. Một trong những ban nhạc trơ trên nhất phô bày tính tội lỗi xuyên qua những lời giới thiệu của họ là ban nhạc Rolling Stones. Tuyển tập nhạc có tựa đề “*Their Satanic Majestics Request*” (Hãy Thỉnh Cầu Các Đấng Quỷ Vương) được nói ra một cách rất rõ ràng và tron tuột. Một bài hát của họ “*Sympathy for the Devil*” (Đồng Cảm Với Quỷ Thần) đã từng được chọn như một bài quốc ca không chính thức cho những con người theo quỷ Satan. Một bài ca khác phác họa chân dung về việc thờ lạy quỷ Satan là bài “*Goat’s Head Soup*” (Món Súp Đầu Dê), bài này được thu tại một buổi lễ trừ tà thật sự của người Haiti. Đằng sau bài hát ấy bạn có thể nghe những tiếng la hét của những con người đã bị ma quỷ nhập. Đa số mọi người không để ý rằng cái đầu dê là biểu tượng toàn cầu cho việc thờ lạy quỷ Satan, nhưng ban nhạc Stones thì biết rõ điều này.

Về phương diện tâm linh thì âm nhạc là thứ môi giới có thể khuấy động được con người, đó cũng là lý do tại sao Đức Chúa Trời đòi hỏi âm nhạc phải được sử dụng trong việc thờ phượng Ngài. Luciphe cũng sẽ áp dụng cùng một phương tiện đó để khuấy động những ai thuộc về chủ nghĩa thần linh. Hắn có thể tạo ra bầu không khí thiêng liêng cũng như tung ra một sự xúc dầu quỷ quyết rên lời giới thiệu về âm nhạc, ngay cả khi Đức Chúa Trời đang ngự trị trong sự ngợi khen của chúng ta và cả khi Đức Thánh Linh giáng trên chúng ta nữa. Âm nhạc trên thế gian này được điều khiển bởi kẻ thù và là thứ âm nhạc của thần linh, nhưng không phải từ Đức Chúa Trời mà đến.

Đức Chúa Trời đã tấn phong cho dân sự Ngài quyền sử dụng âm nhạc để ngợi khen và thờ phượng Ngài, đưa cao tay lên về phía Chúa, thậm chí có thể nhảy múa trong danh của Ngài, nhưng ma quỷ cũng đang hành động theo cùng phương cách đó. Hắn đang cố bắt phục mọi người cùng những phương cách ấy để thờ lạy hắn. Tại sao như vậy? Bởi vì hắn khát khao sự thờ phượng ấy, ao ước sao chép phương pháp của Đức Chúa Trời. Luciphe không phải là người sáng tạo, hắn chỉ là kẻ chống nghịch, một tên sao chép,

một người lừa dối mà thôi. Ai là người mà chúng ta đang dùng âm nhạc để thờ phượng đến? Luciphe là tên lừa dối cũng đang tìm kiếm sự thờ phượng giống như Đức Chúa Trời đang tìm kiếm vậy.

“Nhưng Đức Chúa Trời đang tìm kiếm kẻ thờ phượng thật đặng thờ phượng Ngài bằng cả tâm thần và lẽ thật” (Giăng 4:24)

Luciphe được ban cho chức vụ âm nhạc cao trọng đặng thờ phượng trong những nơi cao cả nhất ở thiên đường, nhưng ngày nay hắn đã bị triệt hạ rồi. Cũng cùng một chức vụ mà hắn đã có ngày xưa thì nay đã trở thành một thứ sức mạnh phản loạn. Sự kiện mà Luciphe có thể làm được giỏi nhất ấy là sự kiện hắn được tạo ra với cả âm nhạc kèm theo. Hắn đặc không đeo các ống sáo quanh cổ hay cầm trống cơm trong tay mà chúng đã được dựng nên ngay trong chính cơ thể hắn. Và bởi vì Luciphe đang bị đẩy càng ngày càng gần với thể gian và thời kỳ của hắn đang ngày càng cận kề hơn với sự cuối cùng, nên hắn đang bắt đầu trở nên quýnh quýng. Nhưng Luciphe tỏ ra rất tinh khôn và hắn đã dành dụm thứ vũ khí sắc bén nhất của hắn mãi cho đến kỳ cùng, thứ vũ khí đó là thứ mà hắn có thể sử dụng và điều hành âm nhạc. Vì chúng ta là dân sự của Đức Chúa Trời nên sẽ thấy càng ngày càng nhiều hơn về thứ vũ khí âm nhạc đầy quyền lực ấy, nhưng chúng ta vẫn chưa thấy hết được trọn vẹn mưu đồ tiềm ẩn mà Satan vốn có hòng cớ trời cho hắn trong thế giới ngày nay.

Thứ âm nhạc tội lỗi đã từng được rót vào thể gian này trong những thập niên 70 là thứ âm nhạc băng hoại, xấu xa, độc ác và thiên về tình dục. Nếu Đức Chúa Trời để cho việc ấy lưu lại lâu hơn thì thử hỏi thứ âm nhạc gì sẽ được nghe trong những thập niên 80 hay 90? Thật, tôi không thể nào hình dung nổi bất kỳ sự bội đạo hay bất kỳ thứ âm nhạc nào làm lạc hơn thứ mà chúng ta đã từng thấy và nghe trên khắp các thành phố ở Bắc Mỹ ngày nay. Âm nhạc đang trở nên tồi tệ hơn và những cuộc khiêu vũ trở nên bệ rạc hơn. Cùng lối giới thiệu của thứ âm thanh phòng trà ca vũ nhạc là các kiểu khiêu vũ đến từ mọi loại khai thác dục tình lồ lộ ra trước mắt và cả trong âm điệu nữa. Từ hình ảnh của nữ yêu tinh và hình ảnh một gã đàn ông dâm loạn đến sự chuyển lưu ồ ạt của nhạc điệu điên cuồng, người ta có thể hầu như ngập tràn trong những tư tưởng kỳ quái đầy tình dục của chúng hiện ra trên sân nhảy khi bị khuynh loát bởi bài *“Saturday Night Fever”* (Con Sốt Đêm Thứ Bảy). Đối với những kẻ ái mộ thì nhạc disco trở thành lý do xác đáng để họ có thể ra khỏi phòng vệ sinh mà phô bày vật dục của họ ra. Một người khởi xướng nhạc Rock dự đoán rằng 75% các phòng trà ca vũ nhạc đều được điều khiển bởi những kẻ ái mộ nhạc Rock. Người nào có mưu đồ kinh doanh

thành công bằng việc mở một câu lack bộ mới, thì điều tất yếu được xem xét đến ấy là vấn đề khách hàng đồng tình luyện ái.

Một trong những điệu nhảy disco đang được thịnh hành là vũ điệu “Le Freak” (*). Điệu vũ này được thực hiện bởi các người nhảy theo lối co người lại trên đầu gối cong xuống, cặp giò giang rộng ra rồi tiến lên đầu xương chậu của họ vào người khác theo điệu nhạc. Trong một vũ trường disco nọ, hai gã đàn ông trở nên ghen tuông khi trông thấy các bạn nhảy nữ của họ nhảy điệu “Le Freak” với hai gã đàn ông khác, thế là họ giết những người đó bởi vì hình ảnh tình dục được vẽ ra trong tâm trí họ. Tôi nghĩ rằng chính điều này tự nó nói lên tất cả. Quả thật Luciphe đã lấn thêm được một bước nữa trong việc làm lầm lạc tư tưởng của chúng ta. Thái độ tình dục bình thường trong hôn nhân của con người không còn là bình thường nữa. Nhưng ngày nay, đối với những kẻ ái mộ và vũ điệu “Le Freak” thì việc bày tỏ ham muốn tình dục của bạn nơi biểu diễn công cộng và trên sàn nhảy được xem là bình thường!

Quý Satan đang tẩy não một cách chậm chạp những người Hoa Kỳ và người Canada cùng tất cả những ai trên thế giới này, kẻ đang tham dự vào sự thờ phượng qua âm nhạc và khiêu vũ. Đức Chúa Trời muốn chúng ta tỏ ra minh mẫn đối với quý kẻ đó của kẻ thù cùng những chiến thuật đê tiện của hắn:

“Vậy hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy áo giáp bằng sự công bình” (Êpheso 6:14)

Đức Chúa Trời, Ngài muốn chúng ta biết lễ thật và được bao bọc xung quanh bằng lễ thật. Đức Chúa Trời muốn Hội Thánh tỏ ra khôn ngoan với những gì mà quý Satan đang làm và phải được chuẩn bị kỹ càng cho chiến trận bởi vì chúng ta vẫn chưa thấy hết toàn thể tiềm lực mà âm nhạc sẽ có trên thế gian này xuyên qua ảnh hưởng của quý Satan. Và chính nhờ xuyên qua âm nhạc, xuyên qua sự ngợi khen và thờ phượng, dâng lên cho Đức Chúa Trời là Cha thì chúng ta có thể có được năng quyền và đạt được chiến thắng trong cuộc đời Cơ đốc nhân của chúng ta vậy.

Chương 3

ÂM NHẠC – CÓ QUAN TRỌNG KHÔNG?

Âm nhạc được đề cập trong Kinh Thánh trên lần 839 lần. Chắc hẳn Đức Chúa Trời xem âm nhạc là quan trọng nên đã đề cập nó nhiều đến ngàn ấy lần trong Lời Ngài. Đức Chúa Trời chẳng hề phí phạm các từ, Ngài chẳng hề dùng chúng để lấp đầy các khoảng trống trong Thánh Kinh. Mỗi từ được hiện diện ở đó là có một lý do. Địa ngục được đề cập đến chỉ trên 70 lần, tuy nhiên chúng ta biết được bao nhiêu về địa ngục? Chúng ta có thể vẽ nên những ngọn lửa tỏa ra về phía chúng ta, tuy vậy địa ngục chỉ được đề cập khoảng 70 lần còn âm nhạc thì được đề cập nhiều hơn đến 12 lần. Đức Chúa Trời chắc hẳn đã xem âm nhạc là rất quan trọng. Thật ra âm nhạc là một trong những sự nhấn mạnh chính yếu của Kinh Thánh.

Trong **Thi thiên 100:2** có nói rằng:

“Hãy hát xướng mà đến trước mặt Ngài”.

Nếu như tôi phải trình diện trước mặt vị tổng thống Hoa Kỳ, thì tôi định sẽ phải cư xử với một phong cách nào đó mà nó có thể biểu lộ niềm kính trọng. Sẽ có một số phong cách và tính lịch thiệp mà tôi bày tỏ ra, sẽ có một số nghi thức lễ tân để có thể xứng hiệp cho vị tổng thống Hoa Kỳ.

Tổng thống của các tổng thống, Vua của muôn vua và Chúa trên muôn chúa phán rằng:

“Nào, hãy đến trước mặt Ta, Ta muốn các ngươi đến trong sự vui mừng cùng âm nhạc”.

Trong tất cả mọi cách thức mà Đức Chúa Trời có thể chọn để cho dân sự đến trước mặt Ngài thì Ngài đã chọn cách thức ca hát. Ngài đã không bảo chúng ta đến trước mặt Ngài bằng sự ăn năn. Ngài đã không bảo đến trước mặt Ngài bằng cách bò trên hai đầu gối bạn, hoặc kêu la với những lời xưng tội. Đức Chúa Trời đã phán:

“Khi các ngươi đến trước mặt Ta, Ta muốn các ngươi đến bằng hát xướng”.

Các Hội Thánh trên khắp thế giới đều đang khám rằng sự hiện diện của Đức Chúa Trời là xuyên qua sự ngợi khen:

“Chúng ta hãy lấy lời cảm tạ mà đến trước mặt Ngài cùng dùng ÂM NHẠC và BÀI CA mà tán tụng Ngài” (Thi thiên 95:2, Bản NIV)

Kinh Thánh dạy rằng:

“Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, hãy ngợi khen mà vào hành lang Ngài, khá cảm tạ Ngài, chúc tụng danh của Ngài”.(Thi thiên 100:4)

Chúng ta hãy hát lên những bài cảm tạ cho Đức Chúa Trời để thưa với Ngài rằng chúng ta biết ơn Ngài biết bao về tất cả những gì mà Ngài đã làm cho chúng ta. Rồi chúng ta bước vào thiên đàng của Ngài bằng sự ngợi khen và bắt đầu dùng lời của mình mà ngợi khen Ngài đặng thưa với Ngài rằng chúng ta yêu Ngài biết dường nào. Kinh Thánh chỉ ra cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời ngự giữa những sự ngợi khen của dân sự Ngài. **Thi thiên 22:3** nói rằng:

“...Còn Chúa là Thánh, Ngài là đáng ngự giữa sự ngợi khen của Y-sơ-ra-ên”.

Ngày nay, chúng ta là Hội Thánh Y-sơ-ra-ên thuộc linh (**Galati 6**) và Đức Chúa Trời mong muốn ngự giữa sự ngợi khen của chúng ta, sự ngợi khen lại được sản sinh trong âm nhạc. Vua Đa Vít nhận được khái tượng kỳ diệu nhất nói về tầm quan trọng của âm nhạc trong Nhà của Đức Chúa Trời. Ông đã lập nên các thầy tế lễ và người Lêvi trong đền của Chúa và mục đích duy nhất của họ là phục vụ âm nhạc. Họ sẽ hầu việc Chúa bằng sự hát xướng và bằng các nhạc khí:

“Sau khi hôm giao ước đã để yên rồi. Vua Đavit có đặt những kẻ để COI SÓC VIỆC HÁT XUỐNG trong đền Đức Giê-hô-va. Chúng hầu việc trước đền tạm về việc HÁT XUỐNG cho đến khi Vua Salomon xây xong đền thờ của Đức Giê-hô-va tại Giêrusalem; ai nấy đều theo ban thứ mình mà làm việc”. (**I Sử ký 6:31-32**)

Vua Đavit đã bổ nhiệm các thầy tế lễ này đặng chăm sóc công việc hát xướng. Chắc hẳn nó đã là một phần rất quan trọng trong việc phục vụ trong đền của Đức Chúa Trời, bởi vì những người hát xướng này không phải làm bất kỳ một công việc nào khác nữa. Họ là nhân sự làm việc trọn thời gian để phục vụ âm nhạc trong đền thờ của Chúa. Họ được hưởng lương từ thuế phần mười của dân sự nộp và được dành cho một số chỗ để lưu lại tại nơi chứa tài sản của Hội Thánh. Họ luôn luôn sẵn sàng để phục vụ.

“Đây là những người có chức HÁT XUỐNG, đều làm trưởng tộc trong người Lêvi, vẫn ở trong các phòng của đền, và vì phục sự ngày và đêm, nên được miễn các công việc khác”. (**I Sử ký 9:33**)

“Về dòng dõi Asáp, là những kẻ hát, lo làm công việc (bản khác ghi: các hoạt động) của đền Đức Chúa Trời. Vì có lệnh Vua truyền về việc của chúng, và có một phần lương định cấp cho những kẻ CA HÁT, ngày nào cần dùng cho ngày ấy”. (**Nêhêmi 11:22-23**)

“...Ông đã sắm sửa cho người ấy một cái phòng lớn, là nơi trước người ta dùng để của lễ chay, hương liệu, khí dụng, thuế một phần mười về lúa mì; rượu mới và dầu, tức những vật theo lệ đã định cho người Lêvi, kẻ CA HÁT, và người canh giữ cửa, luôn với của lễ dâng giao lên của thầy tế lễ”. (**Nêhêmi 13:5**)

Chức vụ âm nhạc cũng quan trọng như bất kỳ chức vụ nào khác trong Đền của Chúa. Những người hát thờ Cựu ước. Họ không những tạo ra âm nhạc đặc biệt mà còn giúp hướng dẫn thờ phượng kể cả việc ca hát phục sự nữa. Việc ca hát phục sự không chỉ thuần túy là công việc đạo đầu, điều mà chúng ta có thể vội vã thông qua để tiến hành đến một phần quan trọng hơn của buổi lễ. Nó đâu phải là dụng cụ đập nước đá (làm tan băng), nó cũng không phải là thứ mà người ta sử dụng để làm nóng mọi người lên! Một buổi lễ nhà thờ đâu phải là buổi tiệc. Sự phục vụ ca hát là một điều kiện tiên quyết cho Lời Chúa. Âm nhạc sửa soạn cho chúng ta để đón nhận bài giảng hay lời của Đức Chúa Trời. Chúng ta nên sẵn lòng để giúp đỡ cho việc thờ phượng, điều này sẽ liên kết những tấm lòng của chúng ta lại với nhau, trong tình yêu và sẽ phá đổ được những hàng rào ngăn cách giữa chúng ta với Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh có thể tuôn tràn và thanh tẩy chúng ta khi chúng ta đến trước mặt Ngài. Âm nhạc có khả năng phá đổ những bức tường ngăn cách và xoa dịu được tấm lòng của hết thảy chúng ta.

Âm nhạc sửa soạn tấm lòng chúng ta để đón nhận Lời của Chúa. Trong sách *II Các Vua đoạn 3* có tường thuật về sự kiện Giôsaphat, là vua Giuda cùng các vua Y-sơ-ra-ên và Êdom cầu xin sự giúp đỡ và chỉ dẫn của Đức Chúa Trời. Họ đã đi 7 ngày đường và đã cạn hết nước, họ cần nước cho súc vật và cả đạo binh đi theo họ. Vì đã nghe rằng Êlise là một tiên tri của Chúa nên họ đến để xin ông ta ban cho Lời của Ngài. Điều đầu tiên mà Êlise đã làm là gọi một người khảy đàn (người sử dụng loại đàn có dây) và yêu cầu ông ta khảy đàn.

Êlise đã không thể nói tiên tri cho đến khi âm nhạc được trỗi lên. Sau khi người khảy đàn đã đánh xong bài nhạc thì “*tay*” của Đức Chúa Trời đã đụng đến Êlise và ban cho ông ta sự tỏ bày về tiên tri, là Lời của Chúa. Chúng ta thấy được ở đây tầm quan trọng của âm nhạc trong việc dọn đường cho Lời Chúa. Điều đầu tiên mà Êlise đã nói là: “*Hãy đem đến một người khảy đàn*”. Kinh Thánh nói rằng khi người khảy đàn trỗi nhạc lên thì “*tay*” của Đức Chúa Trời giáng trên Êlise và ông ta nói cách rất rõ ràng về Lời của Chúa.

Âm nhạc được chỉ đạo bởi Đức Chúa Trời trở thành một phần trong đời sống hằng ngày của chúng ta và cũng là một phần trong việc thờ phượng Ngài của chúng ta nữa. Kinh Thánh dạy rằng:

“*Hỡi cả trái đất, khá HÁT XUỐNG cho Đức Chúa Trời*” (*Thi thiên 96:1*)

Lại nữa:

“Hãy HÁT sự cảm tạ cho Đức Chúa Trời” (Thi thiên 147:7)

Cũng có nói:

“...phải đầy đầy Đức Thánh Linh. Hãy lấy CA VỊNH, THI THÁNH và BÀI HÁT THIÊN GIANG mà đối lập cùng nhau, và hết lòng HÁT mừng ngợi khen Chúa” (Êphêsô 5:18-19)

Có đến hơn 200 chỗ trong Kinh Thánh bảo chúng ta hãy ca hát. Thật có quá nhiều nên không thể liệt kê ra hết ở đây, nhưng tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đang cố bảo với chúng ta đôi điều, ấy là có lẽ Ngài thích âm nhạc và nó rất là quan trọng đối với Ngài, đó là lý do tại sao mà Ngài đề cập đến nó nhiều như vậy. Chúa thích nghe cô dâu của Ngài hát lên những bài ca tình yêu đẹp đẽ đó như là một thứ hương thơm ngào ngạt dâng lên cho Ngài, những bài ca ngợi khen đó cũng chính là những kết tụ tinh hoa từ một miệng của chúng ta. Đối với Đức Chúa Trời thì âm nhạc rất quan trọng, nó có được một vị trí rõ ràng trong việc thờ phượng Đấng mà chúng ta yêu mến. Trách vụ âm nhạc là một lễ thật mà Đức Chúa Trời muốn hồi phục để làm cho tiềm lực của nó trở nên toàn vẹn nhất. Trước đây Hội Thánh, mà qua lịch sử của nó, chưa bao giờ có được sự tuôn tràn trọn vẹn trong khả năng phục vụ âm nhạc mà Đức Chúa Trời muốn nó vốn có như vậy từ lâu.

Ngay khi mà chúng ta vừa thảo luận xong các chương trước đây thì Luciphe sắp trở nên càng ngày càng mạnh mẽ hơn trong lãnh vực âm nhạc. Ảnh hưởng và quyền lực của nó cùng thứ vũ khí âm nhạc sẽ tiến lên chống lại Hội Thánh, nhưng Đức Chúa Trời sẽ đưa ra những ca sĩ và nhạc sĩ được xúc dầu để cự địch cùng chúng. Đức Chúa Trời xem âm nhạc là quan trọng và chính vì nó quan trọng nên chúng ta trở thành một phần trong kế hoạch của Ngài và cũng là một phần trong trách vụ hầu việc Ngài qua âm nhạc. Các ca sĩ và nhạc sĩ được xúc dầu này được Chúa giương cao và sẽ được tung ra đăng tiến thẳng vào trận chiến đánh giáp lá cà cùng quân địch. Có một số chiến thuật sẽ được áp dụng trong trận chiến này sẽ được thông qua bằng âm nhạc. Quý dữ sẽ run rẩy khi nghe tiếng ngợi khen của dân sự Ngài. Khi chúng ta hát xướng và thổi nhạc trong danh Chúa Giê-xu thì quân thù thiếp sợ và nó phải thối lui. Sự thờ phượng bằng âm nhạc là một thứ vũ khí đầy năng quyền mà chúng ta có thể sử dụng để chống lại sự công kích của kẻ thù.

Chẳng lấy làm lạ khi mà Đức Chúa Trời xem âm nhạc là quan trọng. Ngài muốn Hội Thánh nên sẵn sàng và được chuẩn bị cho những gì đang xảy ra phía trước. Ngài đang chuẩn bị cho chúng ta để chiến trận trong những ngày sắp tới, và đây chính là những ngày sống động mà chúng ta đang sống. Chúng ta đang nhìn thấy Chúa phục hồi sự ngợi khen và thờ phượng Ngài

theo như tinh thần Thánh Kinh cho Hội Thánh của Ngài. Điều này khiến tôi lấy làm phấn khởi để chăm xem sự ngợi khen và thờ phượng được làm cho hoàn hảo thông qua âm nhạc, và trách vụ âm nhạc được làm cho toàn vẹn thông qua sự thờ phượng và ngợi khen, bởi Kinh Thánh đã có hứa rằng một thể hệ mới sẽ được lập nên dâng ngợi khen Đức Chúa Trời (*Thi thiên 102:18*). Tôi rất lấy làm vui mừng bởi vì chúng tôi cũng là một thành viên của thể hệ đó nhận biết và hiểu rằng âm nhạc là rất quan trọng đối với Đức Chúa Trời.

Có thể có lý do nào khác nữa khi Đức Chúa Trời lại quan tâm và để ý đến việc liệt kê nhiều bài hát như vậy trong Kinh Thánh. Cuốn sách dài nhất trong Kinh Thánh là sách Các Bài của Chúa sách Thi thiên. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời thích ca hát:

“Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngự ở giữa ngai; Ngài là Đấng quyền năng sẽ giải cứu ngai. Ngài sẽ vui mừng có thể vì có ngai, và vì có ngai Ngài sẽ HÁT CA mừng rỡ” (Sôphôni 3:17)

Ngợi khen Chúa. Ngài vì có chúng ta mà vui mừng CA HÁT; ắt hẳn Ngài phải thích âm nhạc lắm. Đức Chúa Giê-xu tuyên bố trong Hêborơ rằng:

“...Ta sẽ HÁT ngợi khen Ngài (Đức Chúa Trời) ở trong Hội Thánh”

Tôi tin rằng Đức Chúa Trời là Cha, Đức Chúa Giê-xu là Con, và Đức Thánh Linh đều yêu thích âm nhạc bởi vì vị trí của âm nhạc đã được đặt để trong cả Thánh Kinh Cựu và Tân Ước. Nếu âm nhạc là quan trọng đối với Đức Chúa Trời thì nhất thiết đối với chúng ta nó phải được xem là quan trọng lắm.

Chương 4

ÂM NHẠC VÀ SỰ XÚC DẦU

Khi chúng ta hát hay sử dụng âm nhạc để phục vụ con người rồi nghĩ rằng nó có tầm mức hết sức quan trọng cần phải được xúc dầu thì đó vẫn chưa phải là thứ âm nhạc hoàn toàn “đặc biệt” được xúc dầu. Âm nhạc trên thế giới này được thực hiện nhằm để gây ấn tượng hoặc làm rung động trái tim kẻ khác. Âm nhạc Cơ Đốc cũng có thể đầy ấn tượng và khuấy động người ta, nhưng nếu chúng ta sử dụng âm nhạc chỉ vì một lý do nhằm gây ấn tượng

và lay động cảm xúc của con người thì rõ ràng chúng ta đang thực hiện nó với một động cơ sai lầm và đang có một điều gì đó không ổn.

Âm nhạc của Đức Chúa Trời còn vượt quá điều đó nữa. Nó nhằm phục vụ cho đời sống và lễ thật vì nó giới thiệu và tôn vinh Chúa Giê-xu. Và điều này chỉ có thể được thực hiện khi các nhạc sĩ, nhạc cụ, ca sĩ và các bài hát đều được xúc dầu (ấy là được nhuần thấm trong Thánh Kinh của Chúa).

Sự xúc dầu là gì? Trong Kinh Thánh Cựu ước, khi một vị vua hay thầy tế lễ sắp nhậm chức, ông ta phải được xúc dầu, ấy là dầu được rót trên đầu ông ta (*Xuất Êđiptôkỳ 29:7*) và ông ta được biệt riêng cho Chúa. Trong *Xuất Êđiptôkỳ 28:41* Đức Chúa Trời phán cùng Môise:

“[Hãy lấy] ... Aron, anh ngươi, cùng các con trai ngươi và [ngươi] hãy xúc dầu cho họ, lập và biệt riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt Ta”

Dầu trong Kinh Thánh là một loại dầu của Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời muốn các thầy tế lễ, các chức dịch bao gồm cả các người ca hát và sử dụng âm nhạc đều được xúc dầu. Ngài muốn rót dầu của Đức Thánh Linh trên mỗi một chức dịch hầu việc trong đền thờ Chúa. Nếu không có sự hiện diện của Đức Thánh Linh trong đời sống và chức vụ thì chúng ta sẽ chẳng có gì để dâng lên cho Ngài ngoại trừ chỉ là môi miệng. Nhưng khi các nhạc sĩ và ca sĩ được Chúa kêu gọi xúc dầu, và khi sự hiện diện của Đức Thánh Linh ngự trên các nhạc cụ và lời ca của họ thì những điều kỳ diệu sẽ xảy ra. Chúng ta không lấy làm lạ, trong ngày lễ dâng hiến đền thờ của Salômôn, khi những người ca xướng hát lên thì sự vinh quang của Đức Chúa Trời tràn ngập cả đền thờ đến nỗi các thầy tế lễ không thể đứng để mà hành lễ. (*II Sử Ký 5:12-14*). Ấy là vì những người Lêvi, những người ca hát được đề cập đến trong **câu 12**, được xúc dầu của Chúa đã đổ ra trên âm nhạc của họ và họ, tất cả đều tuôn chảy với nhau như thể một người. Trong **câu 13** có nói rằng:

“Xảy khi KỂ THÔI LÊN và KỂ CA HÁT đồng thanh hòa nhau như một người mà ngợi khen cảm tạ Đức Chúa Trời và khi họ THÔI TIẾNG KÈN, CHẠP CHỎA, NHẠC KHÍ lên khen ngợi Đức Giê-hô-va rằng: Ngài là thiện, lòng thương xót Ngài hằng có đời đời, thì Đền của Đức Chúa Trời bị mây lấp đầy”.

Các người ca hát và người thổi nhạc như thể là một, họ cùng nhau hòa thành một âm thanh, họ hiệp một với nhau, cùng làm việc với nhau, tuôn chảy cùng nhau trong sự ngợi khen tinh khiết, đến nỗi mà:

“...Các thầy tế lễ vì mây không thể đứng đó hầu việc được, vì sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va đầy lấp đền của Đức Chúa Trời” (Câu 14)

Đức Chúa Trời đã ngự trong sự ngợi khen của họ. Làm thế nào chúng ta có thể trở nên được xúc dầu để quyền năng của Chúa và sự hiện diện của Đức Thánh Linh sẽ ngự trên âm nhạc của chúng ta? Câu trả lời thật đơn giản là thông qua sự cầu nguyện. Ấy không phải là tự chúng ta xúc dầu cho mình mà chính Chúa Giê-xu là Đấng xúc dầu và rót Thánh Linh Ngài trên những ai mà Ngài muốn. Chúng ta phải nài xin Ngài xúc dầu trên chúng ta mỗi lần chúng ta sắp hát, mỗi lần chúng ta sắp sử dụng một nhạc cụ và thậm chí mỗi lần chúng ta được yêu cầu hướng dẫn các bài hát trong giờ thờ phượng. Chúng ta phải nài xin Chúa xúc dầu và hướng dẫn cho chúng ta bởi Thánh Linh Ngài để biết được bài ca nào nên trình diễn, bài ca nào nên hát, để mỗi bài ca mà chúng ta hát hay trình diễn sẽ nhuần thấm và đầy dẫy của Đức Thánh Linh. Chỉ khi ấy thì chúng ta mới có thể đem âm nhạc của chúng ta ra phục vụ cho những ai nghe nó.

Ngày nay, trong các hội thánh có quá nhiều người hướng dẫn ca hát. Trong các buổi thờ phượng, họ thường chỉ chọn ra những bài ca mà mình ưa thích, những bài ca hay những bài hợp ca nổi tiếng thay vì phải cân vắn ý Chúa về những gì Ngài muốn cho dân sự ngài nghe. Chẳng có gì là sai trái khi hát những bài đồng ca nổi tiếng hay được ưa thích, tuy nhiên chúng ta đừng nên yêu cầu hội chúng hát những bài ca mà chúng ta yêu thích hay hỏi ý kiến của hội chúng về những bài họ ưa thích khi chúng ta đang đứng trên tòa giảng. Nhưng chúng ta hãy cầu vắn với Đức Chúa Trời trước giờ phục vụ về những gì Ngài muốn chúng ta sẽ hát. Đức Chúa Trời có mục đích, một mong muốn riêng cho từng buổi lễ. Chúng ta không phải nhóm họp với nhau chỉ vì nghi thức và là tôn giáo. Chúng ta nhóm họp lại để thờ phượng Vua trên muôn vua, Chúa trên muôn chúa, và cùng để nhận lãnh và đáp lại những gì mà Ngài muốn nói với chúng ta trong buổi lễ đó. Chúng ta nên tìm kiếm ý chỉ của Đức Chúa Trời khi chúng ta bước vào sự phục vụ để biết được điều gì mà Ngài muốn hoàn thành trong từng buổi lễ riêng biệt đó. Cũng giống như vị mục sư khi sắp rao giảng lời của Chúa, ông ta cầu nguyện và nài xin ý Chúa về những gì ông ta nên giảng. Bởi vậy người hướng dẫn ca hát phải nên nài xin ý Chúa về những bài hát nào mà anh ta nên sử dụng để hướng dẫn hội chúng trong việc thờ phượng.

Nếu không có sự xúc dầu bao phủ trên mỗi thành viên phục vụ thì xác thịt sẽ nổi lên. Dầu của Đức Thánh Linh phải bao phủ chúng ta từ đầu tới chân, bao gồm cả nhạc cụ của chúng ta nữa. Lời cầu nguyện của tôi là cho mỗi thành viên phục vụ này sẽ được nhuần gội trong dầu Thánh Linh đến nỗi không có xác thịt nào được tôn vinh trước sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Điều hết sức quan trọng là nhạc sĩ, ca sĩ, người hướng dẫn bài hát, ca đoàn hay người chỉ đạo dàn nhạc đều phải biết cùng hòa quyện trôi chảy với nhau dưới sự xúc dầu. Thật hết sức khó khăn để cố hiểu một cách chính xác điều gì mà Đức Chúa Trời đang phán thông qua buổi nhóm khi mà một buổi lễ cứ thay đổi liên tục và các bài hát thì cứ nhảy từ đề tài này sang đề tài kia chẳng có chủ điểm gì cả. Bạn có thể nào nói chính xác được điều gì mà Đức Chúa Trời đang cố nói cho chúng ta khi buổi lễ kết thúc không?

Khi buổi lễ hoàn hảo chấm dứt bạn sẽ biết chính xác điều gì mà Đức Chúa Trời đã phán bảo với chúng ta, bởi lẽ từ đầu cho đến cuối nó đã có một chủ đề hay có cùng dòng chảy liên kết mỗi phần của buổi lễ lại với nhau. Chủ đề chung này giữ cho buổi lễ khỏi bị đứt đoạn hay biến đổi thất thường.

Một dòng chảy trong một buổi lễ chảy qua tất cả mọi người: vị mục sư, người hướng dẫn ca hát, chỉ huy dàn nhạc, các ca sĩ, nhạc sĩ và cả hội chúng đang cầu nguyện với Chúa, tìm kiếm ý chỉ của Ngài tỏ ra qua buổi lễ ấy. Khi Đức Chúa Trời ban cho một tư tưởng, một ý kiến, một bài ca hay một lời nào thì hãy cứ giữ mãi chủ điểm đó trừ phi Đức Thánh Linh hướng dẫn bạn hoặc chuyển nhanh xuống phần khác. Khi mà mọi người đã thực hiện xong phần mình trong việc tìm ra điều gì mà Đức Chúa Trời muốn hoàn thành trong một buổi nhóm, thì có thể bạn sẽ khám phá ra rằng điều mà ca đoàn đã hát và điều mà vị mục sư đã giảng đều đã có cùng một tư tưởng với nhau.

Thường thì các bài ca đã được hát trong sự thờ phượng mang vinh quang và niềm xác tín của Đức Thánh Linh trên mọi người theo cách đến mỗi lời cầu nguyện ấy được nhận trước khi bài giảng được rao ra. Tại sao điều này lại xảy đến? Bởi vì chúng ta để cho Đức Chúa Trời hành động theo phương cách của Ngài. Và thế là có một chủ điểm và một mục đích xuyên suốt mọi lúc. Sự xúc dầu, là đầy đầy Đức Thánh Linh, trong một buổi lễ hết sức cần thiết nếu chúng ta muốn để cho Đức Chúa Trời sử dụng buổi lễ đó, phát triển đến mức tối đa tiềm năng của nó. Không có sự xúc dầu và tuôn đổ trong Thánh Linh thì buổi đó sẽ bị đứt quãng và không có sự sống. Nhưng nếu có sự xúc dầu trên các nhạc sĩ, ca sĩ và tất cả mọi người khác có dự phần trong buổi lễ thì buổi lễ đó có thể được Đức Chúa Trời hiện diện. Cũng giống như tại đền thờ của vua Salomon, bạn có thể kỳ vọng những sự lớn lao xuất hiện.

Nếu tất cả chúng ta hòa hợp với nhau như thể một âm thanh dâng thờ phượng và ngợi khen Chúa thì sẽ có sự hiệp một. Sự hiệp một chỉ có thể có được thông qua sự cầu nguyện, cùng được tuôn chảy trong sự xúc dầu, cùng cố gắng phục sự theo như sự ước muốn và ý chỉ của Đức Chúa Trời vốn dĩ nó phải có cho một buổi lễ đặc biệt nào đó. Cầu xin Chúa giúp đỡ chúng ta,

đừng để các người ca hát hay các người chơi đàn phải đứng lên mà lại không cầu nguyện và nài xin Chúa xúc dầu trên nhạc cụ, trên lời ca và trên bài hát của mình? Bởi vì nếu chúng ta làm như vậy thì việc hát và chơi đàn của chúng ta chỉ là thứ âm nhạc đẹp để thuần túy mà thôi, nó sẽ không được sử dụng để đạt đến cái tinh túy tuyệt vời trong ý nghĩa mà vốn dĩ nó phải có, Đức Chúa Trời muốn chúng ta được xúc dầu khi hát và phục vụ bằng âm nhạc.

Không phải tài năng có thể bẻ gãy được xiềng xích trên đời sống con người và mang lại tự do cho những kẻ bị giam cầm.

Không phải tài năng âm nhạc tuyệt vời của bạn có thể mang lại quyền năng vinh quang cho Chúa.

Lời của Đức Chúa Trời có nói rằng chính SỰ XÚC DẦU bẻ gãy được xiềng xích, vậy thì SỰ XÚC DẦU là hết sức quan trọng nếu âm nhạc của chúng ta là để hầu việc Chúa:

“Ấy chẳng phải bởi quyền thế, cũng chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Ta, đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy”. (Xachari 4:6)

Chương 5

ÂM NHẠC VÀ SỰ TIÊN TRI

Trong lời Chúa có sự liên kết chặt chẽ giữa âm nhạc và lời tiên tri. Theo câu chuyện được ghi chép trong sách Sử ký, khi vua Giô-sa-phát của Giuda tìm kiếm sự chỉ dẫn của Đức Chúa Trời để mong chiến thắng quân đội Amon, Mô-áp và những kẻ ở núi Sê-i-rơ, thì chỉ bằng thông qua âm nhạc Đức Chúa Trời đã phán lời chỉ dẫn đó. Đã có một sự che phủ tiên tri trên ông ta khi ông ta thờ phượng Chúa. Xuyên suốt Kinh Thánh, có một mối liên lạc chặt chẽ giữa âm nhạc và sự tiên tri.

Nhiều phần trong cuốn sách Thi thiên được xem như có tính tiên tri. Cuốn sách đó, Thi thiên là một tuyển tập các bài ca được viết trong suốt một thời gian dài kể từ thời Môise cho đến hậu kỳ nguyên lưu đầy thời kỳ đền thờ thứ hai. Bảy mươi ba bài trong sách được viết bởi Davit, mười hai bài được viết bởi Asap; mười hai bài bởi các con trai của Kôra, hai bài bởi Salamon; còn Môise, Haman và Êthan mỗi người viết một bài. Những bài ca này đã được

ghi lại như một phần của Kinh Thánh bởi nội dung tiên tri có chứa đựng ở trong đó. Chẳng hạn các lời tiên tri về sự hiện diện của Đấng Mêsi đã từng được ứng nghiệm trọn vẹn trong Đức Chúa Giêxu Christ, như là:

Thi thiên 2:7	Được tuyên bố là con trai Đức Chúa Trời	Ma-thi-ơ 13:17
Thi thiên 110:1	là thầy Tế lễ	Hêborơ 5:5-6
Thi thiên 11:9 hữu	Bị phản bội bởi một bạn	Luca 22:47-48
Thi thiên 35:11 dối	Bị tố cáo bằng nhân chứng giả	Mác 14:57-58
Thi thiên 35:19 gì	Bị ghét bỏ chẳng vì lý do	Giăng 14:24-25
Thi thiên 27:7-8	Bị khinh khi và nhạo báng	Luca 23:35
Thi thiên 69:21	Được cho giấm và mật đắng	Ma-thi-ơ 27:34
Thi thiên 109:4	Cầu nguyện cho kẻ thù	Luca 23:34
Thi thiên 27:17-18 Ngài	Lính canh bắt thăm để lấy áo xống của	Ma-thi-ơ 27:35-36
Thi thiên 34:20 gãy	Không một chiếc xương nào bị	Giăng 19:32-33, 36
Thi thiên 16:10	Sống lại	Mác 16:6-7
Thi thiên 49:15	Sống lại	Mác 16:6-7
Thi thiên 68:18	Thăng thiên ngự bên hữu Đức Chúa Trời	I Côrinhtô 15:4 & Êphêsô 4:8

Vua Đavit và những người khác đã hát bài ca này, chúng được chuyển hóa và được Đức Thánh Linh hà hơi. Cũng cùng một sự bao phủ tiên tri đó đã được ban cho trên những tác giả viết các bài ca Kinh Thánh này, cũng có thể được ban cho trên các nhạc sĩ và những người sáng tác các bài hát ngày nay. Tôi đã từng nghe ở các hội thánh khắp châu Âu có nhiều nhạc sĩ, ca sĩ hát những bài ca tiên tri. Đức Chúa Trời, trong ân điển của Ngài đã lấy làm đẹp ý mà ban cho tôi bài hát tiên tri có tựa đề là: “Sons and Daughters” (Đàn

Con Thân Yêu). Thật vui mừng biết bao khi bạn cảm biết rằng sự xúc dầu tiên tri đang đổ ra trên bạn. Những bài hát tiên tri không chỉ đến trong hình thức một bài ca với ba cung đoạn và một điệp khúc. Chúng cũng có thể đến trong hình thức bài ca Kinh Thánh hay bài ca nhiều điệp khúc. Chúng cũng có thể là bất kỳ bài ca nào không kể đến độ dài. Một trong những bài thánh ca ca ngợi đầy quyền năng nhất mà tôi từng nghe có được sự xúc dầu tiên tri được hát lên giữa hội chúng đó là bài “All Hail, King Jesus” (*) (Đông Tôn Vinh Chúa Giê-xu). Bài hát này sẽ đưa bạn vào trong vương quốc thờ phượng mà chúng ta đang được làm sống lại.

Đavit chính ông ta đã là một nhạc sĩ, biết được âm nhạc có một vị trí nên đã bổ nhiệm trách vụ âm nhạc trong đền thờ của Đức Chúa Trời. Ông đã lập và biệt riêng ra toàn thể các gia đình để họ trở thành các nhạc sĩ phục vụ trước hôm Giao ước. Công việc của họ là để nói tiên tri qua các nhạc cụ của họ:

“Đavit và các quan tướng của đạo binh và cũng để riêng ra mấy con cháu của Asap, Hêman và Giêduthun hầu phục vụ, lấy ĐÒN CẨM, ĐÒN SẮT và CHẬP HÓA để nói tiên tri”. (I Sử ký 25:1)

* chú thích của người dịch:

Từ Hail, diễn tả cho sự tiếp đón và chào mừng nồng nhiệt. Tựa bài thánh ca “All Hail, King Jesus” có thể được dịch là “Đông ngợi khen Thánh Vương Giê-xu” của Dave Moody được trích trong cuối Chương 10 của sách này.

Những nhạc sĩ này không chỉ phụ họa theo ban đồng ca hay lời hát của hội chúng mà họ còn dự phòng và chức vụ nói tiên tri trong nhà Chúa và họ đã nói tiên tri qua nhạc cụ của họ. Vậy nhạc cụ và kể cả nhạc sĩ đã phục vụ trong công việc nói tiên tri:

“...Ở dưới quyền cai quản của cha chúng là Gieduthun, dùng ĐÒN CẨM mà nói tiên tri, cầm tạ và ngợi khen Đức Giê-hô-va”. (I Sử ký 15:3)

Toàn thể số người thổi nhạc mà Đavit đã bổ nhiệm để nói tiên tri bằng nhạc cụ của họ là 288 người. (I Sử ký 25:7)

Có rất nhiều phần tường thuật trong lời Chúa đề cập đến sự liên kết giữa âm nhạc và sự nói tiên tri. Trong sách Samuen có câu chuyện thuật lại thế nào Samuen đã xúc dầu cho Saulo rồi hôn ông ta và đã bảo cho Saulo điều gì sẽ xảy ra khi ông ra đi.

“Khi đã vào thành người sẽ gặp một đoàn tiên tri từ nơi cao xuống có ĐÒN SẮT, TRÔNG COM, ÓNG SÁO và ĐÒN CẨM đi trước; họ sẽ nói tiên tri. Thần của Đức Chúa Trời sẽ cảm động người nói tiên tri cùng chúng, rồi người sẽ hóa ra một người khác”. (I Samuen 10:5-6)

Đoàn tiên tri này mà Saulo đã gặp có mang theo các nhạc cụ cùng với họ. Nếu họ thật sự là những tiên tri nói tiên tri về lời Chúa khi Đức Thánh Linh cảm động họ thì tại sao họ cần phải có thêm các nhạc cụ nữa? Bởi chính âm nhạc sửa soạn tấm lòng của con người đón tiếp nhận lời Đức Chúa Trời. Sự thờ phượng và ngợi khen của Đức Chúa Trời qua nhạc cụ khiến mang lại sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Âm nhạc cũng sửa soạn lại tấm lòng của họ và cả tấm lòng của người nghe đang tiếp nhận lời của Chúa.

Cũng có một nhà tiên tri khác trong Kinh Thánh Cựu Ước đã sử dụng âm nhạc trước khi ông ta nói tiên tri:

“Nhưng bây giờ hãy đem đến cho tôi một người khảy đàn. Trong lúc người ấy khảy đàn thì tay của Đức Chúa Trời ở trên ông ta (Êlisê). Người nói: Đức Giê-hô-va phán như vậy...” (II Các vua 3:15, 16a)

Êlisê cũng biết rõ tầm quan trọng mà âm nhạc cần có trong việc tiếp nhận và tuân tròn trong sự xúc dầu. Khi người khảy đàn trở lên và âm nhạc tỏa ra tạo thành một bầu không khí thờ phượng và ngợi khen mà Đức Chúa Trời có thể ngự đến. Đức Chúa Trời ngự giữa sự ngợi khen của dân Ngài. (Thi thiên 22:3)

Thật quyền năng biết bao khi Đức Chúa Trời không những ngự trong âm nhạc của chúng ta mà xuyên qua âm nhạc, Ngài còn phán lời tiên tri của Ngài.

Điều ao ước của chúng tôi là được nhìn thấy thêm nhiều người sử dụng âm nhạc tuân tròn sự nói tiên tri. Hiện nay có hàng ngàn ban nhạc Phúc âm nói theo nghĩa đen, đang sử dụng loại nhạc thánh khiết để phục vụ cho sự rao giảng Tin Lành. Cảm tạ Chúa cho những ai đang nghe Phúc âm qua âm nhạc đó. Thế nhưng, còn có hàng triệu Cơ đốc nhân muốn nghe lời tiên tri của Chúa thì sao? Họ cần có sự hướng dẫn, sự yên ủi, sự cảm hóa trong chính đời sống của họ. Đức Chúa Trời muốn sử dụng các người nhạc như một công cụ mà qua đó, bày tỏ lời Ngài. Trách vụ âm nhạc càng trở nên quan trọng hơn khi truyền đến cho người chưa được cứu. Đức Chúa Trời muốn các nhạc sĩ nói tiên tri qua các nhạc cụ của họ, sử dụng những bài hát mới, những bài hát tự biên tự diễn để ngợi khen và tôn vinh Chúa, những bài hát mà trước đây chưa từng được nghe đến bao giờ. Điều này đòi hỏi các

nhạc sĩ được tự do trong sự thờ phượng của họ đặt để cho Đức Thánh Linh cảm hóa và vận hành trong họ.

Chúng ta phải dâng cho Chúa thời gian trong buổi lễ và dành chỗ cho Ngài trong trách vụ hầu việc của chúng ta để Ngài hoàn thành thánh ý của Ngài.

“Ấy vậy, hỡi anh em, hãy trông mong ơn nói tiên tri”. (I Côrinhtô 14:39)

Chương 6

ÂM NHẠC TRONG CHIẾN TRANH

Một lãnh vực khác mà âm nhạc có liên kết đó là chiến tranh. Thoạt nghe qua thì điều này dường như vô lý, nhưng hãy suy nghĩ về những bộ phim quân đội mà bạn đã từng xem thì rõ. Bước quân hành hoàn hảo rập ràng hòa trong tiếng quân nhạc hùng dũng của trống kèn. Âm nhạc sẽ khơi dậy cảm xúc, tinh thần của bạn và luân phiên làm cho niềm tin của bạn vững mạnh thêm lên. Có lẽ đó là lý do tại sao mà tất cả các quân đội trong lịch sử, kể cả trong Kinh Thánh, đã xông ra chiến trường trong lời ca và tiếng nhạc.

Ngày nay, Đức Chúa Trời đang tập hợp lại một – mà đội quân ấy được ban cho trọn vẹn quyền năng của Đức Thánh Linh, được trực tiếp chỉ huy bởi Đức Chúa Giê-xu và sẽ là một lực lượng hùng hậu nhất đã từng vượt qua trên mặt đất này. Đức Chúa Trời đang ra lệnh cho mỗi chiến sĩ của Ngài rằng:

“Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chú quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy”. (Ê-phê-sô 6:11,12)

Quân đội này chính là Hội Thánh, là cô dâu của Ngài, sẽ chiến đấu chống lại quân thù và sẽ đánh bại chúng.

Quân đội của Chúa sẽ là một quân đội âm nhạc, một quân đội yêu thích ca hát và sử dụng nhạc khí. Đức Chúa Trời đã huấn thị cho dân sự Ngài rằng:

“Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ. Thanh gươm hai lưỡi ở trong tay họ”. (Thi thiên 149:6)

Ngài muốn quân đội của Ngài không chỉ được trang bị bằng những thanh gươm nhưng cũng bằng lời ngợi khen nữa. Hãy lưu ý rằng: những lời ngợi

khen này không chỉ là những lời ngợi khen thông thường (nếu chúng có thể là thông thường), nhưng đó phải là “những sự ngợi khen cao cả”. Sự ngợi khen được thoát ra khỏi cửa miệng với tất cả âm lượng và quyền uy của chúng.

Quân đội này sẽ làm gì với những thanh gươm hai lưỡi và những lời ngợi khen này? Kinh Thánh dạy rằng họ sẽ:

“...Báo thù các nước, hình phạt các dân: đặng trói các vua chúng bằng xiềng. Và đóng trướng các trước vị chúng nó; để thi hành cho chúng nó các án phạt như đã chép. Các thánh Ngài được vinh hiển ấy”. (Thi thiên 149:7-9)

Đức Chúa Trời sẽ chiến đấu cùng với một đạo quân gồm những người thờ phượng, những người biết làm thế nào để ngợi khen lớn tiếng. Giôsuê đã chỉ huy một quân đội mà quân đội này đã biết làm thế nào để hát, để hét to lên và thổi cao âm lượng khi dùng nhạc khí. Trong sách **Giô-suê đoạn 6**, Đức Chúa Trời thật hết sức kỳ lạ về việc Ngài muốn quân đội của Ngài làm thế nào để đánh bại thành Giê-ri-cô, mỗi người trong họ chỉ với một vũ khí là âm nhạc và tiếng hô vang chiến thắng:

“Đức Chúa Trời phán cùng Giô-suê rằng... Vậy hết thầy các người là chiến sĩ, hãy đi vòng quanh chung quanh thành một bận. Phải làm như vậy trong sáu ngày. Bảy thầy tế lễ sẽ đi trước hòm giao ước cầm BẢY CÁI KÈN TIẾNG VANG, nhưng qua ngày thứ bảy các người phải đi vòng chung quanh thành bảy lần, và bảy thầy tế lễ sẽ thổi kèn lên. Khi các thầy tế lễ THỎI KÈN VANG, các người vừa nghe tiếng KÈN, hết thầy dân sự phải la lớn lên, thì vách thành sẽ sập xuống, rồi dân sự sẽ leo lên, mỗi người ngay trước mặt mình”. (Giô-suê 6:2a, 3-5)

Giô-suê và quân đội của ông đã thực hiện một cách chính xác những gì mà Chúa đã truyền lệnh cho họ phải làm. Họ đã nâng hòm giao ước lên và khiêng nó trên vai họ. Bảy thầy tế lễ đi trước hòm giao ước và cầm kèn ở trong tay. Các toán quân cầm binh khí đi trước các thầy tế lễ và cả phía sau hòm giao ước.

Khi Giô-suê phát lệnh tiến lên, thì bài ca rước lễ đầy uy lực bắt đầu trôi dạt. Đạo quân đi vòng chung quanh thành trong tiếng kèn thổi vang bất tụyệt:

“Các người cầm binh khí đi trước những thầy tế lễ thổi KÈN, còn đạo hậu đi sau hòm; người ta vừa đi vừa thổi KÈN”. (Giô-suê 6:9)

Giô-suê lãnh đạo đoàn quân của ông đi vòng chung quanh thành Giêricô mỗi ngày một lần và trong sáu ngày như vậy. Đến ngày thứ bảy họ làm y như lời

Đức Chúa Trời đã phán bảo Giô-suê. Họ đi vòng quanh thành tất cả bảy lần, vừa đi vừa thổi kèn. Kinh Thánh tiếp đo có nói rằng:

“Lần thứ bảy khi các thầy tế lễ KÈN VANG thì Giô-suê nói cùng dân sự rằng: “HÃY LA LÊN”; vì Đức Chúa Trời đã phó thành cho các ngươi.

...vậy dân sự la lên và những thầy tế lễ THỔI KÈN. Vừa khi dân sự nghe tiếng KÈN bèn la lớn lên và vách thành liền ngã sập, dân sự leo lên thành, mỗi người ngay trước mặt mình và họ chiếm lấy thành” (Giô-suê 6:16, 20)

Nhưng sự tường thuật của Kinh Thánh Cựu Ước này không phải là những câu chuyện để chúng ta đọc giải trí, chúng nhằm mục đích cho chúng ta lời hướng dẫn và gương mẫu để noi theo. (I Côrinhtô 10:11)

Đức Chúa Trời đang chỉ dẫn cho chúng ta, là một thể hệ của thời đại sau cùng, nhằm chuẩn bị cho chúng ta đặng đương địch với kẻ thù. Ngài đã phán rằng: “dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác và nước họ nghịch cùng nước kia. Bây giờ người ta sẽ nộp các ngươi trong sự hoạn nạn và giết đi; các ngươi sẽ bị mọi dân ghen ghét”. Nhưng trong chính sự hỗn loạn đó Đức Chúa Trời vẫn cứ điều khiển và lãnh đạo quân đội Ngài và họ hiểu rằng họ sẽ chẳng bao giờ thất trận, bởi lẽ ở chính giữa quân đội này là các nhạc sĩ đang thổi nhạc với tất cả uy quyền, là các ca sĩ đang cất cao lời khen ngợi Chúa ở trên môi. Toàn thể đoàn quân này đang bước đi hùng dũng và tràn trề chiến thắng, hưởng nỗi vui mừng được ở trong Chúa họ và không một ai có thể ngăn cản bước tiến của họ được. Khi những bài ca thờ phượng vang lên với tất cả âm lượng thì không một cửa ngõ nào của địa ngục có thể chịu đựng nổi với đạo quân này, các vách thành phải sụp xuống vì tiếng la chiến thắng cho Đức Chúa Trời, Đấng Thống Lĩnh của đạo quân phi thường đó.

Có một đoàn quân trong Kinh Thánh mà nó rất mang tính âm nhạc. Họ đã biết rất rõ về điều bí mật khi tiến ra chiến trận là có cùng nhạc khí kèm theo. Ngày nọ, trong nhà của Đức Chúa Trời khi tất cả dân sự Giuđa đang đứng trước mặt Đức Chúa Trời kêu cầu về sự giả cứu họ ra khỏi ba đạo quân mà chúng sẽ tiến đến để tiêu diệt họ. Đức Thánh Linh đã cảm động một trong những người chơi âm nhạc, tên ông ta Giêhaxiên, thuộc dòng dõi thứ năm của Asáp, ông là một trong những nhạc trưởng trong đền thờ của Đavít, Giêhaxiên bắt đầu nói tiên tri:

“Hỡi các người Giuđa và dân thành Giêrusalem cùng vua Giôsaphát hãy nghe!...Chớ sợ, chớ kinh hãi bởi có đám quân đông đảo này, vì trận chiến này chẳng phải của các ngươi đâu, bèn là của Đức Chúa Trời...Trong trận này các ngươi sẽ chẳng cần tranh chiến...Ngày

mai hãy đi ra đối mặt với chúng nó và Đức Chúa Trời sẽ ở cùng ngươi”. (II Sử ký 20:15, 17)

Khi tất cả những người Giuđa đã nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời, thầy đều sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài, đoạn họ đứng dậy và cất tiếng lớn mà ngợi khen Đức Chúa Trời.

Trong buổi sáng đó, dân sự Giuđa đều chỗi dậy sớm, chuẩn bị cho mình đăng đi ra đối mặt với kẻ thù. Giôsaphát biết được điều bí mật và quyền năng của trách vụ âm nhạc trong sự ngợi khen, thế nên ông đã lập những người ca xướng “cho Đức Chúa Trời” (câu 21). Những người ca hát này không phải là những siêu sao của dân tộc đó. Họ không phải là một Ban nhạc Câu lạc bộ được tuyển từ một “Holiday Inn” (Khách Sạn Nghỉ Mát) gần nhất. Họ là những người ca hát có tấm lòng thờ phượng Chúa và sống một đời sống thánh khiết trước mặt Đức Chúa Trời. Họ đã được lập nên cho Chúa chứ không phải cho Giôsaphát, không phải để giải trí cho dân sự, nhưng được lập nên cho Chúa đăng ngợi khen Ngài trong vẻ đẹp thánh khiết thiêng liêng.

Ngay bây giờ, tôi cũng có thể thấy được cảnh những người ca hát xông lên đi trước đoàn quân – giọng nữ cao đi trước, giọng nữ trầm tiếp theo, kế đến giọng nam cao và sau hết là giọng nam trầm. Nào ai có thể biết được nhưng có lẽ ban nhạc đi theo sau dàn đồng ca. Tuy nhiên, đi cuối cùng là quân đội, những con người mạnh khỏe của Đức Chúa Trời và phía trước họ lại cũng còn có thêm những người chơi âm nhạc sắc sảo nữa:

“Đương lúc chúng khởi CA HÁT và ngợi khen, thì Đức Chúa Trời đặt phục binh xông vào dân Ammôn, dân Môáp và những kẻ ở núi Sêiơ đã đến hãm đánh Giuđa, và các dân ấy đều bị bại” (II Sử ký 20:15, 17)

Quân thù đã nghe tiếng hát ngợi khen của họ. Nó loan tỏa khắp chiến trường như tiếng sét đánh và quân thù trở nên khiếp đảm. Thậm chí lúc bấy giờ người Giuđa vẫn chưa được thấy, nhưng âm nhạc của họ thì đã có thể được nghe. Khi họ khởi sự ca hát và ngợi khen thì ấy là lúc mà Đức Chúa Trời đặt phục binh mai phục ba đạo quân của kẻ thù rồi xông ra tiêu diệt chúng.

Có rất nhiều người sử dụng âm nhạc để ca hát vì những mục đích riêng nhưng số ít hơn thì lại ngợi khen Chúa khi họ ca hát. Kinh Thánh không nói rõ khi nào người Giuđa ca hát và khích lệ tinh thần những người mà Đức Chúa Trời đã đặt phục binh, tập kích quân thù mà chỉ nói rằng khi họ hát ngợi khen thì quyền năng của Đức Chúa Trời bộc lộ rõ ra. Đây là điều bí mật đối với chức vụ có năng quyền. Những người ca hát và những người trỗi

âm nhạc đều được bổ thêm CHO CHÚA để NGỢI KHEN Ngài trong vẻ đẹp thánh thiêng liêng. Đức Chúa Trời đang thách thức chúng ta những Cơ đốc nhân sử dụng âm nhạc, trở thành những người hát ngợi khen cùng với âm nhạc của mình:

“Dân Ammôn và dân Môáp nổi lên đánh dân ở trên núi Sêiơ (khi ấy chúng nghe sự ngợi khen của dân Giuđa) dâng tiêu diệt chúng nó đi. Khi đã tiêu diệt dân ở trên núi Sêiơ rồi, thì chúng trở nên giết lẫn nhau”. (II Sử ký 20:33, Bản NIV)

Tôi tự hỏi ai là người mà Chúa đã sử dụng để phục kích quân thù? Người Giuđa lúc ấy vẫn chưa có mặt tại nơi đó! Bạn có cho là Đức Chúa Trời đã cử ra một đoàn quân thiên sứ để làm rối loạn quân đội Ammôn, Môáp và dân ở trên núi Sêiơ không?

Có lẽ một thiên sứ đã nhặt một thanh gươm và đâm một người lính Ammôn xuyên qua tim. Một người bạn hẳn trông thấy và nghĩ rằng tên lính Môáp kia đang đứng gần đây đã làm điều này, hẳn liền nhào tới trả thù cho cái chết của bạn mình. Và phần còn lại thì chẳng khó khăn gì để mà hình dung tiếp. Chẳng có ai thấy được các thiên sứ khi ba đạo quân kia bị phục kích, trong khi đó thì dàn đồng ca vẫn tiếp tục tiến lên và ca hát:

“Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va vì lòng nhơn từ Ngài còn đến đời đời”

Chẳng hề biết về cái điều đang xảy ra ở bên kia ngọn đồi:

“Khi dân Giuđa tiến đến tháp canh nơi đồng vắng, khi dân đến đám quân đông đảo, thì thấy thây nằm rải trên đất, chẳng có một ai thoát khỏi được. Giôsaphát và dân sự người đến cướp lấy tài vật của chúng, thấy có nhiều của cải và đồ quý giá bèn cướp lấy cho đến chừng đem đi khôngặng; họ cướp lấy tài vật trong ba ngày, vì là rất nhiều. Qua ngày thứ tư, họ nhóm hiệp tại trũng Bêraca vì nơi đó họ ngợi khen Đức Giê-hô-va; bởi có ấy người ta đặt tên chỗ đó là trũng Bêraca cho đến ngày nay. Hết thây người Giuđa và người Giêrusalem và Giôsaphát đi đầu trước, trở về Giêrusalem cách vui vẻ vì Đức Giê-hô-va đã làm cho vui mừng, vì có quân thù nghịch mình bị đánh bại. Chúng gảy ĐÒN CẨM, ĐÒN SẮT, và thổi SÁO mà trở về Giêrusalem, đến đền của Đức Giê-hô-va” (II Sử ký 20:24-28)

Có rất nhiều điều “bí mật” trong câu chuyện trên và nó có thể dạy dỗ chúng ta thêm nhiều điều. Chẳng hạn, những người thổi nhạc và những người hát xướng đã kinh nghiệm được điều bí mật của sự ngợi khen Chúa lúc họ ở trong đồng vắng và ở trên núi cao kia. Họ hát thờ phượng Chúa bằng nhạc cụ khi bị quân thù vây bủa chung quanh và mọi sự dường như đi ngược lại dự tính của quân thù. Khi chiến thắng đã đến, họ không quên nơi họ đã từ đó ra đi mà quay về đền thờ để cảm tạ Chúa bằng đờn cầm, đờn sắt, và các ống sáo của mình. Đức Chúa Trời đang giương cao các chức vụ âm nhạc mạnh

maes và đầy quyền năng trong tất cả các Hội Thánh trên khắp thế giới này. Ngài đang chuẩn bị họ để trở thành những nhà lãnh đạo trong chiến trận chống lại kẻ thù. Các ca sĩ và các nhạc sĩ được xúc dầu sắp sửa tiến ra mặt trận để cự địch với quân thù giống như vua Giôsaphát đã thực hiện ngày xưa.

Chương 7

QUYỀN NĂNG CHỮA LÀNH CỦA ÂM NHẠC

Bạn có biết rằng âm nhạc có thể làm dịu lại thần kinh căng thẳng và phục hồi được tâm trí khi nó bị mệt mỏi chằng? Rằng âm nhạc có thể đem lại niềm vui và sự bình an cho một tâm lòng buồn bực và rối rắm chằng? Rằng âm nhạc thậm chí có thể đẩy lui được bệnh tật và đem lại sự chữa lành chằng? Âm nhạc ngay cả trong thiên nhiên cũng có thể được sử dụng một phương cách có hiệu quả để phục hồi sức khỏe. Nếu như nó có thể phục hồi được sức khỏe vật lý, thì hãy suy nghĩ đến điều gì mà âm nhạc có thể làm để phục hồi sức khỏe tinh thần của chúng ta. Âm nhạc có được một sức mạnh và khả năng để dựng nên trong chúng ta một tâm linh phóng khoáng và thanh nhàn.

Ban y tế trị liệu tại bệnh viện Veteran ở Lyons, tiểu bang New Jersey đã tiến hành một dự án âm nhạc liệu pháp (điều trị bằng âm nhạc) và đã nhận thấy rằng việc điều trị thần kinh và những rối loạn tinh thần bằng âm nhạc là một sự thành công to lớn. Những bệnh viện khác cũng nhận thấy rằng âm nhạc rất có hiệu quả trong việc điều trị các chứng viêm khớp và chứng bại liệt do co giật cùng phục hồi được chứng suy tim. Âm nhạc đem lại sự thư giãn và êm dịu cho tâm trí người nào bị rối loạn hay có khuynh hướng suy tư, trầm cảm và đem lại cho họ sự quân bình.

Chúng suy giảm trí nhớ có thể được điều trị tốt nhờ âm nhạc. Nó có thể giúp mang lại những sự liên kết ký ức đã bị mai một, nhanh hơn bất kỳ một phương tiện trị liệu nào khác. Bệnh nhân có thể nhớ lại được tên tuổi, ý tưởng, nơi chốn và những con người bằng cách nghe nhạc. Một bài ca sẽ kích hoạt một ý tưởng, một màu sắc hoặc âm thanh hay một hình ảnh nào đó mà những thứ đã bị mất đi trong quá khứ thì chúng sẽ được mang trở lại trong ký ức của bệnh nhân.

Âm nhạc có thể giải thoát cho chúng ta khỏi sự căng thẳng và nâng tâm hồn của chúng ta lên khi bị ngã lòng. Nếu nói theo nghĩa đen thì nó có thể lay

động được cảm xúc và cả ý chí của chúng ta. Bạn có lúc nào từng rơi vào tình trạng buồn bực và giận dữ đến nỗi đã quyết định làm một việc gì đó khi trở về nhà chẳng? Có khi nào bạn đang lái xe đồng thời lắng nghe âm nhạc phát ra từ chiếc radio trên băng tần FM để rồi thư giãn và bạn suy nghĩ lại những tình huống bạn đã cư xử lúc ở nhà trước đó, rồi bạn lại thay đổi ý tưởng của mình vì bạn thấy thái độ của bạn lúc ở nhà là nóng nảy và gay gắt quá chẳng.

Bạn có bao giờ từng đang lái xe trong đoạn giao thông cứ nhồi xóc mãi rồi để ý thấy rằng phản ứng của bạn hoặc là tăng lên hay giảm xuống tùy thuộc vào cái gì mà bạn đang lắng nghe được phát ra từ đài phát thanh đó không? Rõ ràng là có một hiệu lực gây ra từ thứ âm nhạc mà bạn đang nghe. Âm nhạc có thể vận chuyển được các cảm xúc của bạn và rồi luân phiên lay chuyển được con người của bạn. Đó là lý do tại sao mà âm nhạc lại là một công cụ đầy sức mạnh như thế.

Âm nhạc được sử dụng trong quảng cáo để khiến cho bạn cảm thấy thích một sản phẩm nào đó và (nghĩ rằng) nó sẽ thay đổi được cuộc sống của bạn.

Các nhà xã hội học nói rằng âm nhạc là một phương tiện để truyền thông, gây ảnh hưởng và có khả năng điều khiển được tinh thần, tư tưởng và thân xác con người. Một bài hát sẽ nêu lên một tư tưởng và nếu như bạn có đủ thời gian nghe nó thì nó sẽ dần thấm thấu toàn thể con người của bạn. Đó cũng là điều mà các giáo sư uyên bác đề cập đến và chỉ ra cách nào để chuyển phương tiện âm nhạc vào lĩnh vực có lợi. Âm nhạc có thể là một nguồn động lực hết sức mạnh mẽ để giúp đạt được một mục tiêu tích cực hay tiêu cực.

Một lần nọ vua Saulơ bị quấy nhiễu bởi một ác thần mà Đức Chúa Trời cho phép đến nhập vào ông. Có lẽ Saulơ đã phải chịu những cơn đau đầu dữ dội và đã trở nên lảm bệnh về cả hai mặt thể xác lẫn tâm thần. Đã có nhiều lần Saulơ trở nên căng thẳng cùng cực và đâm ra sợ hãi:

“Thần của Đức Chúa Trời liả khỏi Saulơ; Đức Chúa Trời bèn khiến một ác thần khuấy khuấy người. Tội tớ của Saulơ nói cùng người rằng: Nay có một ác thần mà Đức Chúa Trời khiến đến khuấy khuấy vua. Xin chúa chúng tôi hãy biểu những tội tớ đứng chầu chúa tìm một NGƯỜI GÁY ĐÀN tuyệt giỏi, để khi nào Đức Chúa Trời sai ác thần đến chúa, thì người đó sẽ GÁY ĐÀN và chúa sẽ được an ủi”. (I Samuên 16:14-16)

Bằng cách nào đó các tội tớ biết được rằng âm nhạc có thể có quyền năng chữa lành. Có lẽ họ biết được điều này qua kinh nghiệm trong quá khứ hoặc sự hiểu biết đó được truyền lưu từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Các tôi tớ của vua vẫn chưa đủ thẩm quyền để gọi đến bất kỳ người khảy đàn nào. Lời đề nghị của các tôi tớ với vua là hãy cố tìm kiếm một người khảy đàn tuyệt giỏi hay một người đánh đàn đầy kỹ xảo:

“Saulo đáp cùng tôi tớ mình rằng: Vậy hãy tìm cho ta một người gảy đàn hay, rồi dẫn nó đến cùng ta”. (I Samuên 16:17)

Một trong những tôi tớ đó thưa với vua rằng ông ta đã tìm thấy một con trai của Ysai, người Bétlêhem. Anh ta không những là một người đàn rất tài năng mà còn là một thanh niên điển trai, dũng cảm, mạnh mẽ và ăn nói khôn ngoan, sắc sảo. Mọi người đều biết rằng Đức Chúa Trời ở cùng Đavit. Saulo nhận lời đề nghị của tôi tớ người và phái một sứ giả đến mời chàng trai này đến với vua, tên của chàng trai này là Đavit.

Ysai lấy làm vui lòng vì vua muốn gặp con trai ông, thế nên ông đã gọi Đavit đi cùng với một con lừa chất đầy bánh mì, rượu nho và một con dê con. Khi Saulo trông thấy Đavit, vua liền cảm thấy thích anh ta ngay nên đã yêu cầu Đavit hãy trở thành người bạn thân thương và cũng là vệ sĩ của vua. Đavit luôn luôn gần gũi với vua Saulo nên khi các ác thần đến khuấy rối vua, Đavit đã có thể thổi đàn và thứ âm nhạc ấy có thể an ủi được vua.

“Vậy khi Đức Chúa Trời khiến ác thần nhập vào Saulo thì Đavit lấy ĐỒN và GÂY, thế nên Saulo được tươi tỉnh lại, lành mạnh và ác thần lìa khỏi người”. (I Samuên 16:23)

Hãy lưu ý ở đây rằng chỉ duy nhất dựa vào sự hiện diện của một bản nhạc được xúc dầu trôi lên từ một nhạc sĩ tài hoa mà Saulo đã được giải thoát khỏi ác thần. Chẳng có một thầy thuốc nào điều trị cho ông ta cả. Ấy không phải là nhờ vào một liều thuốc an thần nào để dập tắt được ảnh hưởng quấy rối của ác thần. Ấy chính là nhờ vào quyền năng giải thoát của Đức Chúa Trời ngự trên cây đàn mà Đavit đã gảy khiến cho Saulo được giải phóng. Đavit đã chẳng hát lên một câu nào. Sự xúc dầu ở trên nhạc cụ và âm nhạc đó đã tuôn ra bẻ gãy xiềng xích, trói buộc vua Saulo vào ác thần kia:

“Trong ngày đó, gánh nặng nó sẽ cất khỏi vai người, ách nó cất khỏi cổ người, và ách nó sẽ bị bẻ gãy VÌ SỰ XÚC DẦU”. (Êsai 10:27)

Vậy, ấy chính là nhờ sự xúc dầu trên âm nhạc, trên người khảy đàn cùng trên nhạc cụ đó mà đã bẻ gãy được ách giam cầm cho vua Saulo.

Âm nhạc là một liều thuốc tốt, nó có thể mang lại một sự chữa lành. Tuy nhiên, nó cũng đồng thời mang lại cho chúng ta bệnh tật, tùy theo hình thức nào mà chúng ta nghe nó. Những người biểu diễn loại âm nhạc lớn tiếng có

thể gánh chịu những bệnh ung thư, chóng mặt ngủ và rối loạn tim. Bởi vì khi âm nhạc được biểu diễn với một âm lượng quá lớn sẽ có thể mang lại sự đau nhức trên cơ thể của người biểu diễn và trên thính giả. Âm nhạc luôn luôn gây ảnh hưởng trên cơ thể. Âm nhạc là một công cụ đầy sức mạnh. Âm nhạc có thể thôi mien; nó có thể đưa bạn vào trong giấc ngủ và nó cũng có thể khiến bạn trở nên thái quá. Người ta đã chứng minh rằng một vài loại sóng âm có tần số thấp thậm chí có thể giết chết bạn. Những loại sóng âm được xếp loại nằm dưới sức nghe của bạn (infasonica). Ngay cả ở mức sóng âm bảy chu kì trên một giây đồng hồ thì âm thanh đó sẽ gây nên cơn đau nhức đáng kể và có khả năng giết người hàng loạt, trải ra đến năm dặm xa. Âm nhạc có thể là một sức mạnh hủy diệt lớn lao, hoặc là một sức mạnh chữa lành vĩ đại.

Chẳng nghi ngờ gì nữa, Đức Chúa Trời đã huấn thị cho chúng ta hãy HÁT để ngợi khen Ngài về vẻ đẹp thánh thiện. Ngài biết rằng những nốt nhạc êm đềm của hòa khúc du dương kia có thể mang lại sức khỏe cho dân sự Ngài. Chúng ta hãy là các người thổi nhạc và những người ca hát chịu trách nhiệm với âm nhạc của chúng ta trong việc phục sự cứu chữa cho mọi người. Chúng ta hãy mang lại sự bình an và giải thoát cho con người xuyên qua âm nhạc cùng phục sự nó trong danh của Chúa.

Chương 8

ÂM NHẠC NÀO LÀ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Trong thập kỷ qua đã từng có nhiều cuộc tranh luận về âm nhạc trong vòng các giới Cơ đốc nhân và về một số nhạc cụ nào đó cần được sử dụng trong Hội thánh.

Khi tôi được 14 tuổi và đang học sử dụng đàn ghita, có một Hội thánh kia trong thành phố mà tôi sống đã phải trải qua một thời gian đầu khó khăn để có thể chấp nhận cây đàn ghita như là một nhạc cụ được phép sử dụng trong nhà của Chúa. Sau một thời gian, Hội thánh đó nhận ra rằng những cây đàn ghita là rất được ưa chuộng trong giới trẻ. Thế rồi trong các cuộc họp thanh niên của Hội thánh, họ đã cho phép tiếng đàn ghita được trỗi lên giữa thánh đường, nhưng lại không cho phép các cây đàn ghita điện tử và các loa khuếch âm được sử dụng trong các buổi lễ nhà thờ.

Thật là thú vị để ghi nhận lại điều này trong thời đại ngày nay; cũng trong cùng các Hội thánh đó, bây giờ bạn sẽ tìm thấy các loa khuếch âm ở trên bục diễn lễ. Có phải Đức Chúa Trời đã thay đổi tư tưởng của Ngài không? Phải chăng đã có sự sai lầm trước đây khi không cho phép sử dụng một số nhạc cụ nào đó trong việc thờ phượng của chúng ta mà bây giờ thì nó lại được chấp thuận? Hoặc là chính con người đã lập nên những sự ngăn cấm đó? Tôi nghĩ rằng câu trả lời thật quá rõ ràng. Đức Chúa Trời đã huấn thị cho dân sự Ngài hàng nhiều ngàn năm trước như vậy:

“Hãy dùng ĐÀN CẨM cảm tạ Đức Giê-hô-va

Hãy dùng ĐÀN SẮT MUỖI DÂY mà hát ngợi khen Ngài.

Khá hát cho Ngài một bài ca mới

Và khéo GÃY nhạc khí với tiếng reo mừng”

(Thi thiên 22:2,3)

“Hãy hát reo cho Đức Chúa Trời là sức lực chúng ta.

Hãy cất tiếng ca vui vẻ cho Đức Chúa Trời của Giacóp

Hãy HÁT XUỐNG và nổi tiếng TRÔNG COM ĐÀN CẨM êm dịu với ĐÀN SẮT

Hãy thổi KÈN khi trăng non” (Thi thiên 81:1-3)

“Phải người ta sẽ nói về Siôn rằng:

...những kẻ HÁT XUỐNG và những kẻ NHẢY MÚA sẽ ở đó” (Thi thiên 87: 5a, 7a)

Thật rõ ràng rằng tại Siôn, Đức Chúa Trời đã tấn phong cho Hội thánh Ngài và Ngài muốn các nhạc cụ cũng như những người ca hát phải hòa quyện với nhau để thờ phượng danh Ngài. Ngày nay, thậm chí có một số người thấy khó có thể chấp nhận một số nhạc cụ nào đó được đem sử dụng trong việc thờ phượng Chúa. Đức Chúa Trời đang làm một việc hoàn toàn mới mẻ về trách vụ âm nhạc trong Hội thánh của Ngài. Các Hội thánh trên khắp thế giới đang sử dụng một loại nhạc cụ để thờ phượng Chúa, và họ khám phá ra rằng sự vui mừng của Chúa có thể được nhận thấy trong nhà của Chúa, họ đang tìm thấy được sự tự do trong việc thờ phượng của mình. Con người đã nói: “Những cây đàn ghita và trống là những thứ của ma quỷ”, nhưng Đức Chúa Trời thì phán bảo chúng ta:

“Hãy thổi lên ngợi khen Ngài.

Hãy gảy ĐÀN SẮT, ĐÀN CẨM mà ca tụng Ngài!

Hãy đánh TRỐNG COM và nhảy múa mà hát ngợi khen Ngài!

Hãy gảy NHẠC KHÍ BẰNG DÂY VÀ THÔI SÁO () mà ca tụng Ngài!*

Hãy dùng CHẬP CHỎA dội tiếng, MÃ LA kêu rền mà ngợi khen Ngài!” (Thi thiên 150:3-5)

***Chú thích của Người Dịch:**

(*) Trong câu Kinh Thánh Thi thiên 150:4, tác giả đã dùng từ *Organs* (Đại phong cầm) là theo các bản Kinh Thánh tiếng anh cổ. Theo bản dịch Anh văn mới NIV (The Holy Bible New International Version) thì từ này là “Flute” (ống sáo) sát nghĩa với bản Kinh Thánh tiếng Việt hơn. Trong tiếng Hybálai, từ này là *Ugab* (ống tiêu hay ống sáo của người chăn cừu: Pipe hoặc Flute) được đề cập trong sách Gióp 21:12 và 30:31-Thi thiên 150:4. Còn *Organs* là loại dụng cụ gồm một cái thùng bọc bằng da có 10 lỗ dùng hơi thổi phát ra nhiều âm thanh âm nhạc. Trong tiếng Hybálai, nó là *magrepha*, có lẽ là tiền nhân của *Ugab*, được đề cập trong Sáng thế ký 4:21.

(Theo The Zondervan PICTORIAL BIBLE DICTIONARY)

Toàn thể nhạc cụ đã được biết đến trong thời vua Đavit, nhưng chúng ta xác quyết rằng chúng ta không nên loại trừ bất kỳ một loại nhạc cụ nào khác trong sự thờ phượng của chúng ta:

“Phàm vật chi thờ hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va” (Thi thiên 150:6a)

Đức Chúa Trời không muốn chúng ta phải treo các nhạc cụ lên, điều quan trọng là chúng ta ngợi khen Ngài, ấy là lý do tại sao mà Thi thiên 150 kết thúc bằng một mạng lệnh của Chúa:

“HÃY NGỢI KHEN ĐỨC GIÊ-HÔ-VA”

Nếu chúng ta yêu mến Ngài thì chúng ta sẽ ngợi khen Ngài theo cách thức mà Ngài muốn chúng ta làm. Đó chính là một mạng lệnh. Chúng ta không muốn làm điều đó chỉ vì chúng ta thích như vậy, nhưng Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài ngợi khen Ngài theo cách ấy.

Không chỉ đã từng có nhiều cuộc tranh luận về vấn đề một số nhạc cụ nào đó hoặc toàn thể các loại nhạc cụ trên thế giới được hay không được sử dụng trong Hội thánh, mà cũng còn có những cuộc thảo luận về một vài thể loại hay tất cả các thể loại âm nhạc chúng ta được phép trình diễn trong Hội thánh. Phải chăng chỉ có một vài thể loại âm nhạc nào đó được hiện diện trong thân thể của Đấng Christ?

Truy nguyên nguồn gốc thì tất cả các nhạc cụ và âm nhạc đều được phát xuất từ Đức Chúa Trời. Điều này được xác định bằng sự kiện là Đức Chúa Trời đã đặt để những trống com, những ống sáo và những đàn cầm vào bên trong chính cơ thể của Luciphe kể từ khi hắn mới được dựng nên và cũng chính Đức Chúa Trời, Ngài đã hà hơi trên Davit để ông ta có thể phát minh ra nhạc cụ.

Chúng ta không thể hạn chế Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, chúng ta cũng đã từng ghi nhận khi các nhạc sĩ càng trở nên giống với thế gian hơn thì tính xác thật càng dễ được nhận thấy hơn qua phong cách biểu diễn của họ, còn tính chân thật của Đức Chúa Trời thì lại càng ít thấy hơn.

Các ban nhạc sùng bái loại âm nhạc thế gian cổ sao chép lại các ban nhạc thế gian khác đều đang ở trong một tình trạng hết sức nguy hiểm. Đức Chúa Trời muốn các chức vụ âm nhạc của Ngài có thêm sự dâng hiến cho chân lý cứu rỗi nhiều hơn nữa. Chúng ta không nên giống với thế gian đến nỗi mà thế gian chẳng có thể thấy được điều gì khác biệt trong chúng ta cả. Nếu chúng ta ăn mặc giống thế gian và hành động giống thế gian thì chúng ta sẽ được nhìn thấy giống hệt thế gian. Nhưng chúng ta hãy “phân cách ra khỏi thế gian”.

Đức Chúa Trời đã mở rộng thêm nhãn quan cho chúng ta, Ngài muốn chúng ta phải nên dâng hiến con người hơn là chỉ dâng một vài chất chứa khó nghe trong độc tấu dương cầm. Ngài muốn chúng ta phải có khả năng dâng hiến

cho sự cứu rỗi và các lễ thật của Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời muốn chúng ta có khả năng chia sẻ những điều này cho kẻ khác và nó phải được phát ra từ âm nhạc của mình. Chúng ta không nên ăn mặc quá thùng thình trên sàn diễn, chúng ta không nên hành động “hệt như những tay biểu diễn nhạc rock tân thời”.

Chúng ta hãy để cho mọi người nhìn thấy Chúa Giê-xu trong chúng ta. Nếu họ không trông thấy Chúa Giê-xu thì sẽ thấy có quá nhiều xác thịt, quá nhiều bản chất trần gian của chúng ta. Chúng ta cần phải hạ xuống để cho Chúa được tôn cao.

Đức Chúa Trời đang mở rộng hình thái của âm nhạc Cơ đốc nhân mà nó có sẵn ngày nay bởi vì chúng ta không còn cần đến loại âm nhạc thế gian nữa. Đức Chúa Trời đang lập ra ở đó một sự phân chia giữa ÂM NHẠC của CHÚA và ÂM NHẠC của THẾ GIẠN.

Các bài hát của âm nhạc thế gian được chúng ta xếp vào một trong ba loại sau đây: chúng hoặc là của ĐỜI, của XÁC THỊT hoặc là của MA QUỶ.

CÁC BÀI CA của ĐỜI có lẽ chỉ là những bản tình ca đẹp để ca ngợi về một người vợ, một người tình hay một buổi chiều hoàng hôn đẹp đẽ. Nhất thiết chẳng có gì là sai trái với loại bài hát này, có thể chúng đề cập đến một thứ tình yêu đẹp đẽ và chân thành cũng như bày tỏ sự ngưỡng mộ đối với một con người hay một sự vật ở một mức độ tự nhiên.

NHỮNG BÀI CA XÁC THỊT nói chung là những bài hát mang tính tình dục đề cập đến tính xác thịt và sự nhơ bẩn. Chúng đầy dẫy tình dục; những tư tưởng trong những bài hát này giới thiệu những ý tưởng khiến kêu gọi tình dục của chúng ta. Chúng rất tục tĩu và chỉ nhằm để quyến rũ xác thịt.

NHỮNG BÀI CA của MA QUỶ được trực tiếp xúc dầu bởi quỷ Satan, những bài hát này thì đầy tội ác. Chúng đề ra những tư tưởng báng bổ thần linh và là những bài hát đề cao Luciphe, quỷ Satan như một đấng tối thượng.

Có hàng ngàn bài hát được xếp vào ba loại liệt kê này và tất cả chúng là những bài hát của đời, của xác thịt và của ma quỷ. Thật đáng kinh ngạc biết bao khi có rất nhiều Cơ đốc nhân lại không thấy được những cảnh tục tĩu trên Tivi, hoặc có thể đi xem những phim cảm kỳ để rồi sẽ nghe liên tục các loại âm nhạc trần tục đó. Nếu không phát hiện ra điều đó thì chúng đang nuôi dưỡng trong tâm trí họ những tư tưởng dơ dáy gọi mời. Tất cả những gì chúng đang làm là nhằm thỏa mãn xác thịt của họ thôi. Kinh thánh có nói rằng hãy đóng đinh những hành vi xác thịt. Nếu chúng ta càng lắng nghe

những loại nhạc nói về việc lìa bỏ vợ mình đang chạy theo một người phụ nữ khác thì chúng ta càng nuôi dưỡng trong tâm trí những tư tưởng xung khắc một cách trực tiếp với Lời của Đức Chúa Trời.

Có nhiều bản tình ca của các bài hát ngày nay nói rằng: “nếu nó cảm thấy khoái thì hãy làm đi”, nhưng Đức Chúa Trời lại phán rằng: “nếu nó đứng đắn thì hãy làm đi”, còn nếu như có bất kỳ sự nghi ngờ nào thì hãy tránh xa khỏi nó. Thế nào chúng ta vừa là Cơ đốc nhân đồng thời lại đang nuôi dưỡng trong tâm trí mình cái thứ cặn bã đầy nhục dục và thèm muốn này như thế nào? Chúng ta đang tự hỏi tại sao chúng ta lại có một sự chiến đấu như thế để phục vụ Đức Chúa Trời? Chúng ta có đang nghe loại nhạc thế gian đó hơn là đang nghe nhạc của Đức Chúa Trời không? Tôi thành thật tin rằng không!

Là Cơ đốc nhân, chúng ta nên nuôi dưỡng cho tâm trí mình bằng những bài ca bổ ích, những bài ca nói về sự chiến tranh và về niềm tin, những bài ca quyền năng, những bài ca tình yêu và ân điển, nỗi vui mừng và sự bình an. Kinh thánh dạy rằng:

“Phàm điều chi chon thật, điều chi đáng tôn, điều chi công bình, điều chi thanh sạch, điều chi đang ưa chuộng, điều chi có tiếng tốt, điều chi nhơn đức đáng khen, thì anh em hãy nghĩ đến”. (Philíp 4:8)

Chúng ta không nên nuôi dưỡng trong tâm trí mình bằng những thứ rác rến của đời này, nhưng phải là những điều thanh sạch, những điều gì đáng tôn, những điều gì chon thật, những điều gì công bình và những điều gì đang ưa chuộng và có tiếng tốt. Đó là những điều mà chúng ta nên nghĩ đến và ca hát về chúng ta và đó cũng chính là những gì mà chúng ta nên lắng nghe.

Hãy thử xem điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta lấy đi danh từ “những điều chi” trong câu Kinh Thánh đó và thay bằng danh từ “những bài hát”:

“Phàm bài hát chon thật, bài hát đáng tôn, bài hát công bình, bài hát thanh sạch, bài hát đang ưa chuộng, bài hát có tiếng tốt, bài hát nhơn đức đáng khen, thì anh em hãy hát những bài này (hoặc hãy nghĩ đến những bài này)”.

Đức Chúa Trời đã khiến cho điều đó được khả thi để ngày nay chúng ta không còn cần đến thứ âm nhạc của thế gian nữa, Hội thánh đã có loại âm nhạc để tán dương và tôn vinh danh Chúa.

Âm nhạc trong thế gian này đã bị làm lạc đến nỗi Đức Chúa Trời đã chỉ ra sự phân chia giữa những bài hát mà rõ ràng đây tình dục (cùng những ca

khúc rõ ràng đầy tình dục được xếp loại từ đồng tính luyến ái đến thờ lạy quỷ Satan) với các bài ca tôn vinh Chúa và cảm hóa được tín đồ.

Các nhà xã hội học trong các giới thế tục đã chứng minh rằng âm nhạc có một sức mạnh đầy uy lực. Trước hết, nó truyền thông được một ý tưởng hay một tư tưởng, rồi nó gây ảnh hưởng quan điểm chúng ta bằng tư tưởng đó. Sau cùng nó kiểm soát cả tâm trí, linh hồn và tâm linh của chúng ta. Hãy suy nghĩ đến cái quyền lực mà Luciphe đang sẵn có và những gì mà hắn có thể làm với thứ âm nhạc có chiều hướng tiêu cực đó. Kế đến chúng ta hãy xem xét những gì mà âm nhạc đầy tiềm năng có thể mang lại bằng loại âm nhạc tích cực nhằm xây dựng nên thân thể của Chúa Giêxu Christ và nước Đức Chúa Trời.

Nếu như âm nhạc trên thế gian này có thể ngẫu nhiên kiểm soát được tư tưởng của chúng ta, vậy thì điều nghiêm túc là phải nên xem xét đến loại nhạc nào mà chúng ta nên nghe. Có thể sẽ chẳng có gì sai trái đối với một bản tình ca hát về một cô gái, nhưng lời ca thì dơ dáy và lại đi ca tụng Luciphe, thì bài hát đó không thể nào có chỗ đứng trong đời sống của một Cơ đốc nhân đã được tái sinh. Đức Chúa Trời muốn có một lần ranh xác định được vạch ra trong phạm vi âm nhạc, Ngài muốn chúng ta phải tẩy sạch hoạt động của chúng ta trong phạm vi âm nhạc:

“Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. Vì mọi sự trong thế gian như sự mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. Và thế gian và sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời” (I Giăng 2:15-17)

Kinh Thánh cũng nói rằng:

“Nguyên xin Lời của Đấng Christ ở đầy trong lòng anh em và anh em dư dật mọi sự khôn ngoan” (Cô-lô-se 3:16a)

Anh em có đầy đầy Lời Chúa cũng nhiều như âm nhạc của Chúa trong lòng anh em chẳng:

“...những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng, mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát ngợi khen Đức Chúa Trời” (Cô-lô-se 3:16b)

Bạn và tôi đều được kêu gọi để làm giáo sĩ và giáo sư của Lời Chúa, thế nên các bài hát của chúng ta nên có nhiều nội dung về Kinh thánh, âm nhạc đó mới chính là của Đức Chúa Trời.

Thật rõ ràng Đức Chúa Trời không muốn chúng ta vướng vít với loại âm nhạc của thế gian. Đức Chúa Trời muốn chúng ta hãy vẽ ra một lần ranh phân cách. Ngài muốn chúng ta hãy nghe loại nhạc nào bổ ích, tốt đẹp và thánh sạch. Hỡi nhà âm nhạc Cơ đốc, bạn có yêu âm nhạc của thế gian không? Bạn có cố sao chép và sử dụng nó giống như các nhạc sĩ trong thế gian không? Đức Chúa Trời phán:

“Nếu ai yêu thế gian thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong NGƯỜI ẤY”

Những lời đó là những lời nghiêm khắc, Ngài muốn chúng ta sử dụng những bài hát bổ ích, thanh sạch, cảm hóa được tín hữu và tôn vinh Giêxu là Chúa, những bài hát khiến người thế gian có thể thấy được Đức Chúa Giêxu đang ngự trong chúng ta một cách rõ ràng.

Những bài hát nào có hai nghĩa thì một trong hai nghĩa đó cần phải được bỏ đi, vì nếu không làm như vậy thì thế gian không thể thấy có Chúa ngự bên trong bài hát đó. Họ không thể nào nhận lãnh một bài hát nói về tình yêu mà nó lại không đề cập đến Đức Chúa Trời, hoặc giả họ không thể nào tự động nghĩ về Chúa Giêxu nếu như bạn hát một bài tình ca thế này:

“Tôi yêu cái sự đụng chạm bởi đôi tay mềm mại của người”.

Một kẻ trần tục sẽ bắt đầu nghĩ rằng bạn đang hát về cái gì đó có ẩn ý nói về tình dục, họ sẽ không cho là bạn đang hát về Đức Chúa Trời mặc dầu họ biết rõ mười mươi bạn là một Cơ đốc nhân. Chúng ta phải hết sức cẩn thận về những gì mà chúng ta nuôi dưỡng trong tư tưởng của người khác. Thế gian vẫn còn đang hỏi những câu hỏi như:

“À, thế thì bạn đang nói về ai vậy? Tất cả bài hát ấy đề cập đến cái gì? Tôi không hiểu được!”

Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta hát và sử dụng loại âm nhạc nào mà nó tôn vinh Giêxu là Chúa, những bài hát thanh sạch và những bài hát nào cảm hóa được người tin.

Âm nhạc nào là của Đức Chúa Trời? Âm nhạc nào là của thế gian? Điều đó có thể được nhận thấy cách rõ ràng nếu bạn chỉ cần nêu ra câu hỏi “NÓ

TÔN VINH AI VÀ TÔN VINH CÁI GÌ?”, câu trả lời có phải là “Thế gian, xác thịt hay ma quỷ” không?

ÂM NHẠC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ÂM NHẠC TÔN VINH CHÚA GIÊXU VÀ CẢM HÓA ĐƯỢC NGƯỜI TIN.

Hãy nghĩ đến những gì thanh sạch và hãy lắng nghe loại nhạc bổ ích và bạn sẽ trở nên một Cơ đốc nhân hạnh phúc hơn và nhiều chiến thắng hơn.

Chương 9

ÂM NHẠC

DẤU HIỆU CỦA SỰ HỒI PHỤC VÀ TÁI SINH

Âm nhạc vui mừng trong Hội thánh đã luôn là một dấu hiệu của sự hồi phục và tái sinh. Sự hồi phục là sự mang lại hay xây dựng lại về điều gì đó mà một lần đã mất, đó cũng chính là ý nghĩa của sự tái sinh- sự sống lại hoặc quay trở lại một tình trạng ban đầu. Cái gì đã chết sẽ được làm cho sống động trở lại. Cái gì đã mất sẽ được tìm thấy lại- sự tái sinh không phải là một tuần lễ có nhiều buổi nhóm, mà nó là sự sinh lại.

Âm nhạc luôn từng được liên kết với sự tái sinh. Trong lịch sử Hội Thánh, cứ mỗi sự hồi phục về lẽ thật giáo lý thì ở đó lại có sự hồi phục về chức vụ âm nhạc, cứ mỗi lần có một sự khai thị về Kinh Thánh thì ở đó lại có một khai thị mới mẻ về âm nhạc trong giáo hội. Tại sao như vậy? Bởi vì âm nhạc là một biểu lộ bên ngoài của một sự sinh lại chứa bên trong.

Thời kỳ CẢI CHÁNH rõ ràng minh chứng cho điều này. Cứ mỗi lần có sự nâng cao hiểu biết và khai thị về Lời Chúa thì ở đó lại phát sinh ra một bài hát mới. Suốt trong những thời đại đen tối, mỗi khi mà sự hiểu biết đúng đắn về Kinh Thánh bị mất đi thì ở đó chẳng có thứ âm nhạc nào trong giáo hội cả. Chỉ có giai cấp tăng lữ mới được phép hát cầu kinh, còn giới bình dân thì không được phép hát trong giáo đường. Khi Martin Luther nhận được khai

thị về ý nghĩa của Kinh Thánh- “Người công bình sống bởi đức tin” (Rôma 1:17), thì ở đó lại bùng nổ ra một sự tái sinh thuộc linh trong giáo hội. Đó là lần đầu tiên người ta hiểu được rằng họ có thể được cứu qua đức tin vào Con của Đức Chúa Trời. Sự tái sinh đó lại kéo theo việc phát ra một âm thanh mới trong giáo hội. Hội thánh lần đầu tiên bắt đầu hát lại những bài hát kể từ Hội Thánh nguyên thủy: Luther bắt đầu viết nên những bài ca mà chúng đồng thời có cả những hợp âm và tiết tấu mới nhất đến nỗi thậm chí giới bình dân cũng có thể hát những bài hát này trong việc thờ phượng Chúa. Và thế là khi đã có một lễ thật được phục hồi trong giáo hội thì lại có một sự hồi phục âm nhạc trong Hội Thánh. Thậm chí trong thời kỳ chuyển tiếp của thế kỷ này, khi mà Đức Thánh Linh được tuôn tràn trên tiểu bang California, thì cũng có một âm thanh mới trong Hội Thánh. Mọi người bắt đầu hát ngợi khen và cũng có một sự sinh lại trong trách vụ âm nhạc nữa. Rồi tiếp đó, vào đầu thập niên 1950, cùng với sự phục hồi lễ thật về năm thánh vụ đồng công: Sứ đồ - Tiên tri – Nhà truyền giảng Phúc âm – mục sư – giáo sư và sự phục hồi phép đặt tay, thì lại một lần nữa có thêm loại âm nhạc mới trong Hội thánh. Cơ đốc nhân đã bắt đầu hát những bài ca Thánh Kinh và đó cũng là lần đầu tiên họ hát những bài ca về Đức Thánh Linh. Trong khi thờ phượng lớn tiếng, trong khi hát ngợi khen tôn vinh danh Ngài, nhiều người đã có thể hát lên những bài ca mới mà trước kia họ chưa từng được hát. Bài hát mới này đã có thể cảm thức và làm cho vững lòng Hội Thánh. Có nhiều bài hát mà ngày nay chúng ta hát trong trách vụ phục sự âm nhạc đã từng được tiếp nhận theo cách đó.

Hãy ngợi khen Chúa vì Ngài đã phục hồi những loại âm nhạc sau đây cho Hội Thánh:

- * Ca vịnh – Kinh Thánh lập nên cho âm nhạc
- * Thi thánh – Các thánh ca của Hội Thánh
- * Những bài hát thuộc linh – những bài hát được tiếp nhận, được hát và được làm cho sống động bởi Đức Thánh Linh

Một nguồn vui mới trong âm nhạc trong Hội Thánh là kết quả của một sự đổi mới thuộc linh.

Trong Kinh Thánh Cựu ước có rất nhiều sự tái sinh về lễ thật mà trong đó âm nhạc cũng có dự phần. Trong sự tái sinh dưới thời Nêhêmi thì âm nhạc cũng đã được thể hiện. Một trong những sự kiện đầu tiên mà Nêhêmi đã làm

sau khi thành Giêrusalem được xây dựng lại là việc bổ nhiệm các người hát xướng.

“Khi vách thành đã xây xong và tôi đã tra các cánh cửa, lập những người giữ cửa, KÊ CA HÁT” (Nêhêmi 7:1)

Nêhêmi biết rõ tầm quan trọng của âm nhạc, đó là một phần trong sự phục hồi thờ phượng. Những người ca hát là một phần bộ của Hội Thánh, họ giữ một vai trò liên đới trong việc phục hồi sự thờ phượng. Nêhêmi đã để ý đến vị trí mà âm nhạc cần có trong Hội thánh và thế là ông ta bổ nhiệm họ; ông ta đã lựa chọn và lập họ vào trong vị trí đó:

“Cả hội chúng hiệp lại được bốn vạn hai ngàn ba trăm sáu mươi người, không kể những tôi trai tớ gái của dân, số được bảy ngàn ba trăm mười bảy người; cũng có hai trăm bốn mươi lăm KÊ CA HÁT NAM và NỮ” (Nêhêmi 7:66-67)

“Về dòng dõi Asáp, là KÊ CA HÁT lo làm công việc của đền Đức Chúa Trời. Vì có lệnh vua truyền về việc của chúng, và có một phần những tương định cấp cho những KÊ CA HÁT, ngày nào cần dùng cho ngày nấy” (Nêhêmi 11:22b-23)

Những người ca hát là một phần trong chức vụ của Hội Thánh và được cấp lương bởi thuế một phần mười của hội chúng (Nêhêmi 13:5). Họ đã dâng hiến nhiều thì giờ để thờ phượng Chúa, viết bài ca, biểu diễn và phục sự bằng âm nhạc. Rất có thể họ đã bỏ ra nhiều thời gian để sắp xếp, luyện tập và chỉ đạo âm nhạc cho việc thờ phượng ở đền thờ.

Cũng có một sự tái sinh khác trong Giuđa khi thầy tế lễ Giê-hô-gia-đa phục hồi trách vụ thờ phượng trong nhà của Đức Chúa Trời. Ông cũng biết đến tầm quan trọng của âm nhạc trong Hội thánh và đã bắt đầu bổ nhiệm các chức sự về những người phụ trách âm nhạc và những người ca hát:

“Chiếu theo ban thư Davit đã định trong đền thờ của Đức Chúa Trời, Giê-hô-gia-đa đã giao các chức sự về đền thờ Đức Giê-hô-va vào tay các thầy tế lễ và người Lêvi, đặng dâng những của lễ cho Đức Giê-hô-va cách CA HÁT vui mừng, y theo điều đã chép trong luật pháp của Môise và theo lệ Davit đã định” (I Sứ ký 23:18)

Giê-hô-gia-đa đã thật cẩn thận để lập nên sự thờ phượng chỉ theo như cách mà Đức Chúa Trời đã truyền phán và đã được chép trong luật pháp Môise, được chỉ định bởi vua Davit trong đền tạm của ông ta. Điều đó là sự quay trở lại của Lời Chúa, quay trở lại lẽ thật mà nó đã bị mất đi.

Hãy để ý rằng khi dân Y-sơ-ra-ên rơi vào tình trạng thờ lạy hình tượng thì điều đầu tiên đã ra đi là trách vụ âm nhạc. Với việc thờ lạy hình tượng và

nhục dục thì sự suy đồi đã đến và niềm vui mừng đã mất đi. Những bài ca tiên tri của Đức Chúa Trời không còn tuôn chảy ra từ một người nào cả. Khi nào điều này xảy ra thì sự xúc dầu và sự hiện diện của Chúa sẽ biến mất. Một trong những biến cố lịch sử của Y-sơ-ra-ên đã chỉ ra điều này một cách tỏ tường là khi mà Môise lên núi Sinai, lúc bấy giờ con cái Y-sơ-ra-ên trở nên chán nản việc chờ đợi ông ta quay trở lại, họ đâm ra chán chường và nôn nóng. Thế rồi họ cùng nhau yêu cầu Arôn lập nên một vị thần cho họ bởi họ nghĩ rằng Đức Chúa Trời của họ đã từ bỏ họ rồi. Họ gom góp tất cả vàng và đồ trang sức lại đúc đúc nên một con bò bằng vàng, và bắt đầu thờ lạy hình tượng của họ. Khi Môise từ trên núi xuống với hai bảng đá luật pháp thì lúc đó tất cả dân sự đều đang nhảy múa, ca hát xung quanh con bò vàng:

“Và, Giôsuê nghe dân chúng la lên, bèn nói cùng Môise rằng: Trong trại quân có tiếng chiến đấu. Môise đáp rằng: ...nhưng ta nghe tiếng kẻ HÁT” (Xuất Êđiptôký 32:17,18)

Thứ âm nhạc mà họ đang hát và những bài ca mà họ đang gào lên thì rất lộn xộn và rối ren đến nỗi làm cho Giôsuê nghe như tiếng kêu thống khổ về tai họa ghê gớm của chiến tranh. Giôsuê không bao giờ biết về thứ âm nhạc của Ai cập, nó giống như thứ âm nhạc của thế gian và âm nhạc xác thịt nhưng Môise thì biết rõ. Một trong những điều tiên khởi nhất mà Y-sơ-ra-ên đã đánh mất khi họ rơi vào sự thờ lạy hình tượng là loại âm nhạc được xúc dầu mà chỉ chính nó mới có thể đem lại sự bình an và bản hòa âm êm dịu”

Dưới thời vua Ê-xê-chia, khi Đức Chúa Trời vận hành trong Y-sơ-ra-ên, một trong những điều đầu tiên được phục hồi là bài ca về Chúa và sự xúc dầu trên âm nhạc. Ê-xê-chia đã bổ nhiệm những người ca hát và những người sử dụng âm nhạc giống như Nêhêmi đã làm:

“Vua [Ê-xê-chia] đặt người Lêvi ở trong đền Đức Giê-hô-va cần CHẬP CHỎA, ĐÒN CẨM, ĐÒN SẮT tùy theo lệ định của Davit, của Gát là đáng tiên kiến của vua, và của tiên tri Nathan vì lệ định ấy do nơi Đức Giê-hô-va cậy các tiên tri Ngài mà dạy biểu” (II Sử ký 29:25)

Câu Kinh Thánh này chỉ ra một cách tỏ tường rằng Đức Chúa Trời đã truyền lệnh qua các tiên tri của Ngài rằng âm nhạc là một chức vụ trong Hội thánh và được lập ra theo như mẫu mực của Ngài, nó được tìm thấy trong đền thờ của Davit:

“Các người Lêvi đứng cầm NHẠC KHÍ của Davit còn những thầy tế lễ cầm KÈN, Ê-xê-chia truyền dâng của lễ thiêu và đương lúc dâng của lễ thiêu thì khởi hát BÀI CA NGỌI KHEN Đức Giê-hô-va, có KÈN thổi và NHẠC KHÍ của Davit, vua Y-sơ-ra-ên họa theo. Cả hội

chúng thờ lạy, NGƯỜI CA HÁT đều HÁT và NGƯỜI THỜI KÈN trời vang lên” (II Sử ký 29:26-28a)

Ê-xê-chia cũng như Đavit, đã có tấm lòng thờ phượng. Ông biết luật pháp Môise và lệ định của vua Đavit và những lời tiên tri của tiên tri Nathan. Ông biết phải làm thế nào để lập nên thứ tự trong nhà Chúa. Đây chính là điều được gọi là Tái Sinh. Âm nhạc chính là một bằng chứng trong sự sanh lại của dân sự Đức Chúa Trời. Khi nhận lại được sự khải thị về lễ thật thì họ sẽ kinh nghiệm được thứ âm nhạc vui mừng.

Nếu bạn chỉ cho tôi một Hội Thánh nào yêu mến hát tôn vinh Chúa thì tôi sẽ chỉ cho bạn thấy rằng đó là một Hội Thánh có sự sống động thuộc linh.

Nếu bạn chỉ cho tôi một con người nào mà chính mình chẳng tìm thấy điều gì để hát và vui mừng, thì tôi sẽ chỉ cho bạn thấy rằng người đó thật chẳng có gì để ca hát cả.

Nếu bạn chỉ cho tôi một người chơi nhạc nào mà đang chan chứa với loại âm nhạc vui mừng, thì tôi sẽ chỉ cho bạn thấy rằng người chơi nhạc đó đang có một khải thị mới mẻ về Đức Chúa Giêxu Christ.

Chương 10

ÂM NHẠC CHÓN THIÊN ĐÀNG

Một trong những khải thị hào hứng nhất đã từng đến với tôi một cách riêng tư, ấy là lần đầu tiên tôi khám phá ra rằng sẽ có âm nhạc ở thiên đàng. Lúc tôi còn là một cậu bé con tôi luôn nghe nói rằng một ngày kia khi chúng ta chết và đã được tái sinh, thì chúng ta sẽ được biến hòa vào chốn thiên đàng, mỗi người chúng ta sẽ có một đôi cánh và những chiếc áo dài trắng, các hoạt động của chúng ta ở thiên đàng bao gồm việc bay vòng vòng từ đám mây này sang đám mây khác cùng trời đàn cầm và cố gắng không làm điều xằng bậy. Tuy nhiên, tôi đã sớm hiểu ra rằng điều đó là không hoàn toàn đúng.

Thông qua việc đọc và nghiên cứu Lời Chúa cho bản thân mình, tôi đã khám phá ra rằng những người được Chúa cứu chuộc sẽ có những chiếc áo dài trắng và sẽ được tham dự vào việc thờ phượng Chúa bằng âm nhạc. Giăng đã thấy điều này rất tỏ tường khi Đức Chúa Trời ban cho ông một khải tượng về những gì sẽ xảy ra ở thiên đàng:

“Sự ấy đoạn, tôi nhìn xem, thấy vô số người, không đếm được, bởi mọi nước, mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng mà ra, chúng đứng trước Ngôi và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, tay cầm nhánh chà là cất tiếng lớn kêu rằng [hoặc hát]: sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời ta, là Đấng ngự trên ngôi và thuộc về Chiên Con” (Khải huyền 7:9-10)

Đây là những người đã tiếp nhận món quà cứu rỗi của Đức Chúa Trời cách nhưng không và họ đến từ mọi chủng tộc, mọi nền văn hóa trên thế giới. Đức Chúa Trời đã cho phép Giăng nhìn thấy họ mặc áo dài trắng biểu hiện cho sự công bình mà họ đã nhận được qua cứu Chúa Giêxu Christ.

Nhưng Giăng không những đã nhìn thấy họ mà còn nghe họ hát lớn tiếng trong khi vẫy những nhánh chà là trong tay. Bạn đã có biết rằng sẽ có một ngày Chúa ngự vào thành Giêrusalem (Palm Sunday) khác khi chúng ta vào nước thiên đàng không? Quả thật, chúng ta sẽ vẫy những nhánh chà là như dân chúng thành Giêrusalem đã làm khi Đức Chúa Giêxu cỡi lừa con ngự vào thành Giêrusalem. Thay vì trải áo khoát của chúng ta xuống trước mặt Vua, chúng ta sẽ trải chính mình chúng ta xuống trước ngôi và thờ phượng Ngài mãi mãi. Điều đã khiến tôi vô cùng thích thú (khi tôi đã khám phá ra rằng sẽ có âm nhạc ở thiên đàng) là tôi nhận biết rằng âm nhạc đó không phải chỉ bằng lời mà lại còn tiếng của nhạc cụ nữa. Không chỉ sẽ có sự ca hát ở thiên đàng mà còn có cả nhạc cụ nữa. Thật ra, mỗi người ở thiên đàng sẽ trở ca đàn cầm:

“Tôi thấy như biên bằng pha lê trộn với lửa, những kẻ đã thắng con thú và hình tượng nó cùng số của tên nó, nó đứng bên biển pha lê đó mà trông ĐÒN CẦM của Đức Chúa Trời. Chúng HÁT BÀI CA Môise, là tôi tỏ Đức Chúa Trời và BÀI CA CHIÊN CON mà rằng [hát rằng]: Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời toàn năng, công việc Chúa lớn lao và lạ lùng thay! Hỡi Vua của muôn đời, đường lối của Ngài là công bình và chơn thật!” (Khải huyền 15:2,3)

Tất cả những người chiến thắng nơi thiên đàng là những người đã chiến thắng con thú (hệ thống AntiChrist) và đã không chấp nhận dấu hiệu về số của con thú đó. Giăng thấy họ đang trở những chiếc đờn cầm, họ là những người đã sử dụng âm nhạc. Kinh Thánh cũng rất cẩn thận đề cập rằng những người chiến thắng đó cũng là những người ca hát. Quả thật, Giăng đề cập đến hai bài ca mà họ đang hát ấy là: “*Bài ca Môise*” và “*Bài ca Chiên Con*”. Ngợi khen Chúa! Không chỉ những người đó là những người có khuynh hướng âm nhạc mà tất cả những ai đã chiến thắng thế gian, xác thịt và ma quỷ, sẽ cùng đồng ca hát. Tôi mong muốn trở thành một người chiến thắng đến nỗi tôi đang cố chiến thắng những sự kiện nhỏ bé trong đời tôi, cũng như cố tự thắng bản thân mình hầu cho một ngày nào đó tôi có đủ sức mạnh và niềm tin Chúa Giêxu để chiến thắng con thú và thế lực AntiChrist.

Theo như lời Kinh Thánh trong **Khải huyền đoạn 15** thì chúng ta sẽ không được biến hóa để vào thiên đàng nếu trước đó chúng ta không thắng được con thú, nhưng nếu chúng ta chiến thắng thì sẽ được biến hóa mà vào nơi ấy. Halêlugia!

Cũng có một nhóm người khác mà Giăng đã nhìn thấy ở thiên đàng:

“Tôi nghe một tiếng từ trên trời xuống, y như tiếng nhiều nước, và như tiếng sấm lớn...”

Hãy để ý đến âm thanh to lớn của sự thờ phượng mà Giăng đã nghe. Ông so sánh nó như tiếng gầm của nhiều thác nước. Trong thời đại của Giăng, đã chẳng có chiếc máy bay phản lực vượt quá bức tường âm thanh, hay một vụ nổ bom nguyên tử nào để ông dùng so sánh với âm thanh đó. Ông ta đã sống trong một thời đại tĩnh lặng hơn mà ở đó chẳng có sự quấy nhiễu bởi tiếng ồn quá mức như chúng ta đang có ngày nay. Ông ta đã so sánh sự thờ phượng này với một tiếng sấm lớn”

“...tiếng mà tôi nghe đó như tiếng ĐÒN CẨM mà người đánh ĐÀN gảy vậy; chúng HÁT một bài ca mới trước ngôi, trước bốn con sinh vật và các trưởng lão. Không ai được học bài ca đó, họa chăng chỉ có mười bốn vạn bốn trăm ngàn người đã được chuộc khỏi đất mà thôi”. (Khải huyền 14:2,3)

Nhóm 144.000 người này, dẫn đầu họ là ai đi chẳng nữa, cũng sẽ là người đã sử dụng âm nhạc và thổi đàn cầm. Họ cũng sẽ hát nhưng Kinh Thánh có nói rằng đó là một bài ca mới. Vì tôi là người soạn nhạc nên điều này khiến tôi lấy làm phấn khởi. Chúng ta sẽ hát trong Đức Thánh Linh một bài ca mới trước ngai, tạo nên những ca khúc và những bản hòa tấu vì chúng ta được hà hơi bởi sự hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn năng. Đã có rất nhiều lần giữa Hội Thánh, khi tôi đứng lên, đưa tay lên cao để thờ phượng thì tôi nhận được bài ca mới từ Chúa. Có khi trong buổi thờ phượng, lúc tôi được Chúa thúc giục, tôi bắt đầu hát to lên để thức tỉnh và khích lệ hội chúng trong nhà thờ. Đó quả là những giây phút quý giá và tuyệt vời khi Đức Chúa Trời chuyển vận phương cách ấy bởi Đức Thánh Linh của Ngài. Đức Chúa Trời đề cập đến việc thổi nhạc trong thiên đàng lần thứ ba trong sách Khải huyền. Ba là con số thuộc linh hoàn hảo. Thật rất thích thú để biết rằng Đức Chúa Trời đã đề cập về âm nhạc ba lần trong Khải tượng của Giăng để chỉ cho chúng ta thấy rằng âm nhạc là một phần trong sự thờ phượng hoàn hảo ở thiên đàng. Hỡi bạn là người thổi âm nhạc, hãy ghi khắc điều đó trong tâm! Đức Chúa Trời xem tài năng và khả năng của bạn là quan trọng đủ để bao hàm như một phần của tất cả các hình thức thờ phượng ở thiên đàng. Hỡi bạn là người ca hát hay bền lễn và rụt rè! Hãy đứng thẳng lên và vui mừng

cất cao tiếng hát để ngợi khen vì Đức Chúa Trời đã chọn chức vụ của bạn dâng sử dụng trong việc thờ phượng trước ngai Chiên Con mãi đến đời đời:

“Khi Ngài [Chiên Con] lấy sách, bốn con sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão bèn sấp mình xuống trước mặt Chiên Con, mỗi kẻ cầm một CÂY ĐÒN và những bình vàng đầy hương, đó là những lời cầu nguyện của các thánh. Chúng HÁT một BÀI CA MỚI rằng: Ngài đáng lấy cuốn sách mà mở những ấn ra; vì Ngài đã chịu giết, lấy huyết mình mà chuộc cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước, và Ngài đã làm cho những người ấy nên nước, và thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta, những người ấy sẽ trị vì trên mặt đất” (Khải huyền 5:8-10)

Mỗi một đối tượng trong bốn con sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão đều có đàn cầm. Họ là những nhạc sĩ hòa theo tất cả những người chiến thắng. Dàn nhạc này thật là tuyệt vời biết bao! Và dàn đồng ca thật đông đảo bởi vì có cả bốn con sanh vật và hai mươi bốn trưởng lão cùng đồng hát lên một bài ca mới. Kinh Thánh ghi lại các ca khúc của bà ca đó cùng với bài ca của các thiên thần và bài ca của mọi loài tạo vật hát:

“Đoạn, tôi nhìn xem, nghe bốn bên ngai và các sanh vật cùng các trưởng lão, có tiếng của vô số thiên sứ; thiên sứ hàng muôn hàng ngàn, đồng nói [hát] lên một tiếng lớn rằng: Chiên Con đã chịu giết dâng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen” (Khải huyền 5:11-12)

Tôi có thể nghe đoàn đồng vô số đó lên đến 102 triệu, hát đúng cùng một cao độ! Thật là một dàn đồng ca thiên thần tuyệt vời biết bao! Một dàn nhạc hòa tấu du dương biết bao! Một sự trộn lẫn giữa nhạc cụ và lời hát nhuần nhuyễn biết bao! Thế nên những ngại ngần gì mà Giăng đã nói rằng những tiếng đó như tiếng SẦM LỚN, chứ không phải là tiếng sầm bình thường.

Tôi đã từng tham dự vào các buổi lễ có khoảng ba chục ngàn người, họ đồn đưa tay lên thờ phượng Chúa lớn tiếng, đồng cất cao lời ngợi khen và khi đó có tiếng vang rần rữ dội vang ra khắp tính đường. Bạn có thể nào hình dung nổi lời ngợi khen kinh khủng đó sẽ dâng lên cho Chúa từ một đoàn dân đồng lên đến 102 triệu trước ngai và không kể đến các động vật chẳng?

“[Tôi lại nghe] mọi vật dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất, trên biển, cùng mọi vật ở đó nói [hát] rằng: Chúa cho Đấng ngai trên ngai cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý, vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời!” (Khải huyền 5:13)

Điều này có thể làm phiền lòng nhiều nền thần học của con người khi nghĩ đến các động vật lại ngợi khen Chúa. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời lại chân thật và tư tưởng của chúng ta thì sai lầm nếu chúng ta không suy nghĩ

cho xứng hợp với Lời Chúa, và Kinh Thánh cũng trình bày một cách tỏ tường:

“Tôi lại nghe MỌI VẬT dựng nên trên trời, [mọi vật được dựng nên] dưới đất, [mọi vật được dựng nên] bên dưới đất, trên biển cùng MỌI VẬT Ở ĐÓ đều nói rằng...” (Khải huyền 5:13a)

Mọi vật đó bao gồm chim chóc, nai, giun, trùng và cá voi. Nó bao gồm tất cả mọi vật ở trên các tầng trời, trên mặt đất, ở dưới đất và ở trên biển. Thậm chí tạo vật cũng sẽ hát ngợi khen Đức Chúa Trời. Thậm chí tạo vật cùng tham dự vào chức vụ âm nhạc đầy quyền năng đó:

“Rồi bốn con sinh vật đều nói: Amen. Và hai mươi bốn trưởng lão sấp mình xuống mà thờ lạy” (Khải huyền 5:14)

Mọi sự sẽ kết thúc trong việc thờ phượng Chúa Giê-xu. Chẳng có gì tiếp theo cảnh đó ở thiên đàng, ngoại trừ mãi trong vĩnh cửu sẽ có thêm sự thờ phượng và ngợi khen cho Đấng mà chúng ta kính mến và chúng ta tất cả sẽ có một phần trong đó.

Trong chương thứ nhất của sách này, chúng ta đã khám phá ra rằng Luciphe đã lìa khỏi thiên đàng bởi vì sự nổi loạn và tính kiêu ngạo của hắn. Khi hắn ra đi thì chức vụ âm nhạc cũng ra đi cùng với hắn, khi Luciphe rời vị trí một người quản nhiệm âm nhạc ở thiên đàng, chẳng còn có ai nữa để mà hướng dẫn đoàn đông thiên sứ vào sự ngợi khen Đức Chúa Trời là Cha. Ai sẽ là thiên thần được xúc dầu để che phủ ngai của Đức Chúa Trời, hoặc giá là bất kỳ người nào đó? Hội Thánh sẽ điều khuyết vào vị trí mà Luciphe đã bỏ đi. Chính chúng ta, những người được cứu của Chúa, sẽ hướng dẫn các thiên sứ, các sêraphin và các chêraphin cùng tất cả tạo vật hát và trở đờn cầm trong việc thờ phượng Chúa. Chính chúng ta, Cô dâu của Đấng Christ, sẽ đứng trước ngai, hiệp với người được yêu của chúng ta, hát lên những bài ca vĩnh cửu và thưa với Ngài rằng chúng ta yêu Ngài biết bao, cùng hát về vẻ đẹp và sự oai nghi của Ngài. Bằng các nhạc cụ, chúng ta sẽ hòa theo những đàn đồng ca thiên thần khi chúng ta hát “Bài ca Môïse” và “Bài ca Chiên Con”. Bằng giọng hát rõ ràng trong cùng một độ cao và âm tiết hoàn hảo, chúng ta sẽ nói về sự cứu rỗi vĩ đại của Ngài giữa chốn thiên đàng. Toàn thể vũ trụ một lần nữa reo lên âm nhạc hòa thanh như đã từng được hát ở buổi ban đầu:

“Trong khi ấy, các sao mai đồng hát cùng nhau và các con trai của Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng” (Gióp 38:7)

Chức vụ âm nhạc là một chức vụ đẹp đẽ và đầy quyền năng. Đức Chúa Trời đã lấy làm đẹp ý để cho nó có mặt từ buổi ban đầu và đẹp ý để cho nó được phục hồi một lần nữa trước khi kết thúc mọi điều. Các đoạn tường thuật về chức vụ âm nhạc trong Kinh Thánh Cựu Ước và Tân Ước là nhiều vô số kể. Có nhiều câu Kinh Thánh ban cho chúng ta điểm nổi bật để biết rõ về điều gì mà Đức Chúa Trời đòi hỏi trong chức vụ âm nhạc đó. Tôi xin thách đố các bạn, là một người chơi âm nhạc, người ca hát, người sáng tác nhạc hay người dàn dựng, hãy nghiên cứu kỹ lưỡng Lời Chúa liên quan đến chức vụ âm nhạc của mình. Nếu như bạn đã từng được Chúa kêu gọi để hầu việc bằng âm nhạc, thì hãy tìm ra điều gì mà Đức Chúa Trời mong mỏi nơi bạn và những trách nhiệm nào được giao phó nếu như bạn là một Giáo sĩ hay Mục sư trong nhà của Chúa.

Đức Chúa Trời đã ban cho bạn tài năng và khả năng âm nhạc đó không phải để bạn đặt nó yên trên giá hoặc để nó thặng hoa khi bạn tán dương chúc tụng Ngài. Hãy nhắc lên cây vĩ cầm hoặc cây kèn trombone mà đã một thời gian rồi bạn không hề sử dụng nó để mà ngợi khen Chúa! Hãy giữ lấy những nhạc cụ mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn và tự kỷ luật mình trong việc tập luyện để có thể đạt đến trình độ siêu đẳng. Đức Chúa Trời đã huấn thị cho chúng ta sử dụng âm nhạc một cách điều luyện và cất cao tiếng hát. Ngài muốn chúng ta trở hết khả năng của chúng ta ra, hãy dâng hiến chính mình cho âm nhạc, nó chính là một chức vụ chứ chẳng phải là trò tiêu khiển hay là một khúc nhạc dạo đầu trong buổi lễ. Nó không phải là sự mở đầu cho bài giảng, nó là thành phần liên đới trong toàn bộ các phần của mỗi buổi lễ, được chỉ định một cách thiêng liêng bởi Đức Chúa Trời để trở thành một chức vụ, một sự hầu việc để ngợi khen Ngài.

Hãy học tập và nghiên cứu âm nhạc của bạn thật nghiêm túc. Đức Chúa Trời đã kêu gọi bạn trở thành thầy tế lễ dâng hầu việc trước mặt Ngài.

Chúng ta sẽ lớn tiếng hát ngợi khen Chúa và thờ phượng cách vui mừng bằng các nhạc cụ âm nhạc chúng ta suốt cõi vĩnh hằng:

Đáng ngợi khen Thánh Vương Giêxu!

Đồng ngợi khen Đấng Thánh Emmanuen!

Vua trên muôn vua, Chúa trên muôn chúa.

Ánh sao – Mai rạng ngời...

Từ nay cho đến cõi đời đời

Tôi sẽ hát ngợi khen Ngài

Và mãi mãi được cùng Ngài đồng trị

Dave Moody

Chương 11

ÂM NHẠC VÀ SỰ NGỢI KHEN

Một trong những phương tiện thuộc giáo lý căn bản về sự ngợi khen là âm nhạc. Âm nhạc và sự ngợi khen được liên kết chặt chẽ như một biểu hiện của nước Đức Chúa Trời. Nó không chỉ là phương pháp mà qua đó Đức Chúa Trời muốn chúng ta vận dụng đến trước mặt Ngài (Thi thiên 100:2) nhưng cũng là hình thức ngợi khen Đức Chúa Trời nhấn mạnh đến trong hầu hết Lời Kinh Thánh. Có rất nhiều lần chúng ta được chỉ dẫn để hát và dùng âm nhạc để ngợi khen hơn là việc la lớn và dùng miệng để ngợi khen.

Nhiều từ ngữ trong tiếng Hybálai trong Kinh Thánh được dịch là “ngợi khen”, nhưng đều có một ý nghĩa liên quan đến âm nhạc. Một trong các từ này là “ZAMAR”

“*Khá hát ngợi khen [Zamar] Đức Giê-hô-va vì là điều tốt*” (Thi thiên 147:1). Từ này có nghĩa chỉ về việc hát đồng thời thổi nhạc khí bằng dây. Ngợi khen trong tiếng Anh (Praise) thì quá chung chung mà nhiều người có định nghĩa riêng của họ cho điều gì mà sự ngợi khen muốn nói đến; nhưng trong tiếng Hybálai thì từ này có ý nghĩa xác định rõ ràng hơn. Đối với một số người thì ngợi khen có nghĩa là sự trầm tư thiền định, còn đối với một số người khác thì có nghĩa là đang ca hát hay lắng nghe một thánh ca. Tuy nhiên, khi Đức Thánh Linh vận hành trên những nhà tiên tri xưa thì lời mà Ngài chọn để truyền thông tư tưởng của sự ngợi khen là từ “Zamar”

Có nhiều lần khi chúng ta có thể cất tiếng lớn để ngợi khen, vỗ tay trong sự ngợi khen, đưa tay lên cao để ngợi khen và nhảy múa để ngợi khen. Nhưng

Đức Chúa Trời phán rằng ngợi khen Chúa bằng việc ca hát và cùng nhạc khí bằng dây để ngợi khen thì tốt:

“Tôi sẽ dùng bài hát mà ngợi khen Danh Đức Chúa Trời, và lấy sự cảm tạ mà tôn cao Danh Ngài. Điều ấy sẽ đẹp lòng Đức Giê-hô-va hơn con bò đực hoặc con bò đực có sừng và móng rẽ ra”. (Thi thiên 69: 30,31)

Từ ngữ thứ hai của tiếng Hybálai mà nó có liên quan đến âm nhạc là “TEHILLAH”. Từ này có nghĩa là tán dương Đấng Thánh đó qua bài hát, một thánh ca hay ngợi khen hoặc để khoe khoang quá mức, hay nói mê sảng, hoặc la hét điên cuồng qua bài hát. Nó được liên kết với một ý tưởng mới mẻ, hay là một bài ca tự phát. Chúng ta tìm thấy thêm định nghĩa theo cách thức mà từ này được dùng trong các câu Kinh Thánh có liên quan:

“Ngài đã để nơi miệng tôi một bài ca mới, tức là sự ngợi khen [Tehillah] Đức Chúa Trời chúng tôi”. (Thi thiên 40:3)

Đó là một bài ca mới mẻ mà Chúa đã đặt nơi miệng chúng ta, rồi nó được hát lên. Mỗi liên kết được nêu ra ở đây là bài hát mới đó là Tehillah. Nó là một bài hát chưa từng được nghe, chưa từng hiện diện trên bất kỳ album hay cuốn sách bài ca nào. Chẳng có một trang hướng dẫn nào hoặc bất kỳ tính xuyên suốt nào cho bài hát này cả, bởi vì nó chưa từng hiện hữu mãi cho đến khi bạn bắt đầu hát nó lên. Từ này được dùng trong câu Kinh Thánh nền tảng đề cập về nguyên tắc ngợi khen:

“Còn Chúa là Thánh, Ngài là Đấng ngự giữa sự ngợi khen (Tehillah's) của Y-sơ-ra-ên” (Thi thiên 22:3)

Đức Chúa Trời không chỉ ngự giữa bất kỳ sự ngợi khen nào cả (bởi vì nhiều thành ngữ của sự ngợi khen) nhưng Ngài cũng còn đã hứa trong sự ngợi khen (Tehillah) nữa. Ngài ngự giữa các bài ca khoe khoang tự phát lớn tiếng của dân sự Ngài, đó là điều mà một số người gọi là “hát bằng tâm linh” hay là “sinh tế ngợi khen”. Nó là một bài ca tự phát chẳng có một công thức thực sự nào, nó là một bài ca rời rạc hay một bài ca đơn điệu. Nó là những gì xảy ra giữa vòng hội cúng khi một ca khúc được biết kết thúc và có một bài ca tự phát bùng lên bởi nhiều người thờ phượng. Có thể có đến hàng trăm hòa tấu khúc đồng thời được hát lên cho Đức Chúa Trời, đó là nhưng gì mà tác giả sách Khải huyền đã gọi là “tiếng của nhiều nước”. Điều này là Tehillah, đó là âm thanh của thiên đàng, đó là âm nhạc của Đức Chúa Trời ngự vào.

Loại âm nhạc này – ngợi khen (Tehillah) – là “âm nhạc quyền năng” bởi vì Đấng Thánh ngự ở trong đó. Tôi chẳng lấy làm hài lòng với những bài hát

chỉ nói về Đức Chúa Trời hay những bài ca làm chứng nhưng tôi muốn hát những bài ca mà ở đó Đức Chúa Trời biểu lộ ra ngay trong chính bài hát đó. Tôi muốn hát những bài ca mà trong đó Đấng Thánh được biểu lộ ra.

Khi mà quyền năng về sự hiện của Đức Chúa Trời đang cận kề, thì những điều siêu nhiên có thể xảy ra – bệnh tật được chữa lành (I Samuên 16:33) – thần dữ được thả ra (I Samuên 16:23) – Sự bày tỏ tiên tri (I Các vua 3:15) – Người ta không thể đứng lên (II Sử ký 5:13,14). Bất kỳ ai cũng có thể hát một bài ca đặc biệt và lay chuyển được lòng người, nhưng những bài ca đặc biệt tươi đẹp được xúc dầu thì không nhiều lắm. Bởi vậy, ít người có thể hát khiến Đức Chúa Trời ngự vào và bày tỏ quyền năng Ngài qua phương diện vật lý, đó mới thật sự là “âm nhạc quyền năng”.

“Hãy cảm tạ mà vào các cửa Ngài, hãy ngợi khen [Tehillah] mà vào các hành lang Ngài” (Thi thiên 100:4)

Loại âm nhạc này là cánh cửa dẫn chúng ta đi vào hành lang của Vua:

“Nhưng người sẽ gọi tường mình là “cứu rỗi”, cửa mình là “ngợi khen” (Êsai 60:18)

Lối vào Siôn, sự hiện của Đức Chúa Trời ở đây được gọi là sự ngợi khen mà chu vi là sự cứu rỗi. Nếu bạn là người đã được cứu và nhận biết Đức Chúa Giê-xu Christ là Chúa và là Cứu Chúa của mình thì bạn sẽ xác định để đi vào cửa được gọi là sự ngợi khen. Cửa này thì đúng hơn là một lối vào. Nó là một cánh cửa mà có thể mở toang ra hay đóng kín lối vào đó. Bạn có thể mở toang hay đóng kín cửa ngợi khen là do ý muốn riêng của mình. Nếu bạn chọn để đi vào qua cửa ngợi khen thì nó sẽ cho bạn một lối vào (mở ra) trước mặt Chúa. Nếu bạn không chọn đi vào qua cửa ngợi khen thì cánh cửa đó vẫn cứ đóng kín và bạn không thể đi vào hành lang của Ngài: *“Hãy đi qua, bởi cửa thành đã qua” (Êsai 62:10)*

“Hỡi các cửa hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời hãy mở cao lên, thì vua vinh hiển sẽ vào” (Thi thiên 24:7)

Sự ngợi khen bằng âm nhạc là một hình thức âm nhạc rất đặc biệt, nó chính là mục đích chính được nhắm đến khi âm nhạc được sáng tạo ra:

“Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngai vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp hành, hoặc cầm quyền, đều là BỞI NGÀI và VÌ NGÀI mà dựng nên tất cả” (Cô-lô-se 1:16)

Đấng Christ đã dựng nên mọi sự mà âm nhạc được bao gồm trong đó. Nói một cách cô đọng, nó chính là khởi nguyên của âm nhạc. Tuy nhiên, Ngài đã sáng tạo ra nó với mục đích rõ ràng. Ngài sáng tạo âm nhạc là cho chính Ngài, chứ không phải cho sự thỏa lòng của chúng ta, không phải cho sự truyền giảng Phúc âm, không phải cho Cơ đốc nhân, không phải cho công tác truyền giáo, nhưng cho chính Ngài. Âm nhạc được sáng tạo ra để cho sự ngợi khen và thờ phượng. Âm nhạc mà Ngài thích nhất là âm nhạc ngợi khen bởi vì Ngài đã phán rằng Ngài sẽ chứng tỏ sự hiện diện của Ngài khi chúng ta hát ngợi khen.

Âm nhạc được dựng nên là cho Đức Chúa Trời, không phải cho bạn và tôi:

“Lạy Đức Chúa Trời là Cha chúng ta, Chúa đáng được vinh hiển, tôn quý và quyền lực, vì Chúa đã dựng nên muôn vật, và ấy là VÌ Ý MUỐN CHÚA mà muôn vật mới và đã được dựng nên” (Khải huyền 4:11)

Sự quan tâm của Chúa khi Ngài phân hãy có ánh sáng (âm nhạc là một phần của quang phổ ánh sáng vì nó là âm thanh) là nhằm mục đích tạo ra âm nhạc hoặc để thờ phượng và ngợi khen chứ không phải cho bất kỳ thần nào hay quyền lực nào, nhưng chỉ cho chính Ngài.

Sự ngợi khen được thoát ra và nói rộng cùng âm nhạc. Có nhiều phương cách ngợi khen như chúng ta đã đề cập đến trước đây, nhưng Đức Chúa Trời thì nhấn mạnh đến sự hát ngợi khen.

Có trên 280 lần trong Kinh Thánh chúng ta được Chúa huấn thị nên hát [ngợi khen] cho Ngài. Đa số trong các lần đó chúng ta đều được bảo hãy hát MỘT BÀI CA MỚI. Kinh Thánh chẳng bao giờ bảo hãy hát một bài ca cũ, nhưng luôn luôn bảo hãy hát một bài ca mới. Đức Chúa Trời yêu thích loại âm nhạc tự phát (tự biên tự diễn) mà nó phát xuất từ tấm lòng của chúng ta bởi vì nó là sự ngợi khen. Những bài hát cũ có thể được ghi nhớ, được nghe lại (như thế một sự trình diễn), được trình diễn một cách máy móc, nhưng một bài ca mới thì có sự sống và diễn đạt đầy ý nghĩa. Bởi vì khi bạn hát một bài ca trong lần đầu tiên, thì bạn đang mang vào đời sống (hiện thực) một thứ tư tưởng đề cập đến điều gì mà bạn đang cảm xúc sâu lắng ở bên trong, ở đó sẽ có một sự tươi mới mà Đức Chúa Trời yêu thích. **ÂM NHẠC** và **SỰ NGỢI KHEN** được liên kết với nhau một cách hết sức sâu đậm xuyên suốt trong Kinh Thánh, bởi vậy chúng phải được hiện diện trong đời sống của mỗi một chúng ta. Hãy hát lên bài ca tự phát của lòng mình và mong mọi sự chứng tỏ về sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Hãy để cho âm nhạc mang nhiều ý nghĩa hơn chứ không chỉ là một bài ca tươi đẹp hoặc giả

là một sự sắp xếp “*quy mô*”. Hãy để cho âm nhạc trở thành thứ “*Âm nhạc quyền năng*”.

Sự Tái Sinh của Âm Nhạc

(In lần thứ hai có chỉnh sửa và bổ sung)

MỤC LỤC

Lời Giới Thiệu	Phil Driscoll
CHƯƠNG 1	Âm Nhạc Thuở Ban Đầu
CHƯƠNG 2	Âm Nhạc và Luciphe
CHƯƠNG 3	Âm Nhạc Có Quan Trọng Không?
CHƯƠNG 4	Âm Nhạc và Sự Xúc Dầu
CHƯƠNG 5	Âm Nhạc và Sự Tiên Tri

CHƯƠNG 6	Âm Nhạc Trong Chiến Trận
CHƯƠNG 7	Quyền Năng Chữa Lành của Âm Nhạc
CHƯƠNG 8	Loại Âm Nhạc Nào của Đức Chúa Trời?
CHƯƠNG 9	Âm Nhạc – Dấu Hiệu của Sự Hồi Phục và Tái Sinh
CHƯƠNG 10	Âm Nhạc Chốn Thiên Đàng
CHƯƠNG 11	Âm Nhạc và Sự Ngợi Khen

Sách này được đề tặng cho vợ tôi TERESA. Với thời gian dài làm việc, tình yêu và những lời cầu nguyện của nàng là sự đóng góp vô giá đối với chức vụ của chúng tôi.

Lời giới thiệu

Có liên quan đến chức vụ dạy về tầm quan trọng của việc tôn vinh Chúa Giê-xu qua âm nhạc, tôi rất lấy làm phấn khởi sau khi đọc xong cuốn: “SỰ TÁI SINH CỦA ÂM NHẠC”. Cuốn sách gói ghém những lời dạy của Thánh Kinh cùng những quan niệm về âm nhạc mà Hội Thánh có cần.

LAMAR chia sẻ một số lời dạy của Thánh Kinh, tiết lộ tỏ tường mối quan hệ của Luciphe (quỷ Satan) với âm nhạc trước khi nó lìa khỏi thiên đàng cùng những nỗ lực ngụy tạo kể từ khi nó lìa khỏi đó.

Đức Chúa Trời, Đấng sáng tạo của muôn vật muôn loài, chân thành chỉ định cho Hội Thánh Ngài quyền ban phát ánh sáng và lành đạo thế gian.

Vì chúng ta là thân thể của Đấng Christ nên chúng ta không thể để cho thế gian tiếp tục truyền khiến các khuynh hướng âm nhạc trên chúng ta nữa. Nhưng chúng ta phải đề ra loại âm nhạc thay thế loại âm nhạc bất xứng với quyền năng của Chúa, bởi quyền năng sáng tạo của Chúa đang ngự trị trong chúng ta.

Tôi nồng nhiệt giới thiệu cuốn “SỰ TÁI SINH CỦA ÂM NHẠC” đến những ai có liên quan đến trách vụ âm nhạc hay bất kỳ ai chỉ đơn giản là muốn hiểu biết sâu sắc hơn về vai trò của âm nhạc trong đời sống của mình theo như Thánh Kinh dạy.

PHIL DRISCOLL

LỜI TỰA CỦA NHÀ XUẤT BẢN

Ngày nay, hơn bao giờ hết chúng ta đang chứng kiến những biểu lộ quyền lực của Luciphe. Luciphe lãnh trách nhiệm đi tiên phong các đạo quân bị Kích động của nó; đạo quân ấy là hàng hà đả số các nhạc sĩ của thời đại ngày nay, cùng với các ca khúc giả dối đầy tính nhục dục là sự nổi loạn và tính thần bí, được chuyển vào tâm trí và thân xác con người bằng những dụng cụ truyền dẫn và khuếch đại âm thanh mạnh đến mức tra tấn làm dinh tai nhức óc. Thế rồi, khi thông điệp của vương quốc Luciphe vang lên hàng ngàn người dâng mình vào sự thờ phượng như ngậy như đại trước những tên mật sứ của “Chúa của thời nay”.

Đức Chúa Trời, Đấng được khen ngợi là đã “hát” cho vũ trụ này hiện hữu, là Đức Chúa Trời của tất cả vĩnh hằng, là Đấng đã sáng tạo ra âm nhạc từ buổi ban đầu đang đề cao một đoàn quân sáng ngời và tinh khiết để cự địch lại với sự công kích của kẻ thù. Được trang bị bằng gươm hai lưỡi của Lời Chúa cùng với “những lời ngợi khen Chúa nở trên môi”, những người nam, người nữ hát ngợi khen này sẽ xông thẳng vào đội quân tiên phong của quân thù giống như những người hát xướng và vũ công trong thời vua Giôsaphát. Họ sẽ tấn công dũng mạnh vào các thành trì vững chắc của địa ngục, giành lại quyền thống trị đã bị mất, án ngữ những vị trí bỏ rơi của Luciphe, cùng hướng dẫn đoàn đông thiên sứ vào sự ngợi khen và thờ phượng Đức Chúa Trời chí cao mãi đến đời đời.

Như những gì mà LAMAR BOSCHMAN muốn chỉ ra trong cuốn sách này, ấy cũng chính là sự hoành tráng, là mục đích của SỰ TÁI SINH CỦA ÂM NHẠC vậy!

NHÀ XUẤT BẢN

Nguyên tác: The Rebirth of Music

Tác giả: Lamar Boschman

Giới thiệu bởi: Phil Driscoll

Dịch giả: Nguyễn Hữu Thịnh